Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X
Seria II-a
Nr. 1674
Marţi 14 septembrie 1954
4 pagini
20 bani

Să educăm tineretul în spiritul internaţionalismului proletar

DE MULTE ORI citim pagina externă a ziarului şi întîlnim ştiri venite din cele mai diferite ţări, de la mii de kilometri distanţă de patria noastră. Citeodată nici nu ne putem închipui cum arată ţara din care ne sînt aduse veşti proaspete. Nu ştim dacă acolo este prea cald, sau prea frig, dacă primăvara înfloreşte liliacul dar în schimb ştim că pe tot pămîntul sînt oameni muncitori, la fel ca mine sau ca tine, oameni care muncesc şi iubesc, doresc să-şi facă viaţa mai bună şi pentru care ţăcănitul mitralierei înseamnă prevestirea morţii. De aceea în spatele stilului uneori telegrafic al ştirilor vedem oameni vii.

Mărturie a acestei solidarităţi ce se formează pe deasupra hotarelor înfrîngînd distanţele sînt şi sutele de scrisori primite la redacţia noastră în care tineri muncitori, cu cele mai diferite preocupări, îşi exprimă, de exemplu, dragostea şi admiraţia lor pentru cutare sau cutare faptă a unui tînăr sovietic de la care se angajează să înveţe neconteniit.

Incetarea focului în Coreea, în Indochina, respingerea de către parlamentul francez a „comunităţii defensive europene" — iată numai cîteva din victoriile obţinute de lupta unită a popoarelor, care au fost alături de eroicii soldaţi coreeni, alături de luptătorii vietnamezi, alături de patrioţii francezi.

Acestea se întîmplă la mai bine de 100 de ani de cînd Marx şi Engels au lansat istorica chemare: „Proletari din toate ţările, uniţi-vă!". De atunci această chemare a dat rod, cuprinzînd masele, ceea ce a făcut ca ideile internaţionalismului proletar să devină o uriaşă forţă materială.

Internaţionalismul proletar este ideologia frăţiei şi solidarităţii internaţionale a muncitorilor şi a tuturor oamenilor muncii în lupta pentru pace, democraţie şi socialism, ideologia egalităţii în drepturi a tuturor naţiunilor şi raselor, a prieteniei şi colaborării paşnice între popoare.

Internaţionalismul proletar este opus deopotrivă cosmopolitismului ca şi naţionalismului burghez, arme otrăvite ale imperialismului folosite în scopul înrobirii popoarelor.

Internaţionalismul proletar are un izvor nesecat de forţă în dragostea oamenilor muncii pentru patria lor. In ţara noastră tineretul este educat de partid pentru a-şi iubi patria, dovedind aceasta prin fapte. Căci patriotismul nu este ceva abstract, o simplă formulă teoretică, ci manifestarea concretă a sentimentelor noastre faţă de patrie prin îndeplinirea sarcinilor ce ni le pune în faţă partidul.

Desigur că a-ţi iubi cu ardoare patria înseamnă a uri pe duşmanul de clasă intern şi extern căci aşa cum spunea Gorki „dacă nu ştii să urăşti nu poţi nici să iubeşti sincer".

In ţara noastră principiile internaţionalismului proletar, odată cu instaurarea puterii populare, au devenit principii ale politicii de stat. Nu trebuie însă să uităm nici un moment că naţionalismul şi şovinismul sînt printre cele mai persistente rămăşiţe ale ideologiei burgheze. De aceea trebuie fără cruţare combătută influenţa duşmanului de clasă care caută să arunce otrava discordiei între poporul romîn şi minorităţile naţionale din ţara noastră.

Organizaţiile şi organele U.T.M. au ca îndatorire principală combaterea şovinismului şi naţionalismului, pentru întărirea continuă a prieteniei dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale din ţara noastră.

Educaţia în spiritul patriotismului socialist se leagă de educaţia internaţionalistă „proletară a tineretului. Tinerii din patria noastră ştiu că dacă azi trăiesc într-o ţară liberă, care are un regim politic printre cele mai înaintate din lume, care merge mereu pe drumul înfloririi economice, aceasta se datoreşte eliberării noastre de către marea Uniune Sovietică. A iubi Uniunea Sovietică înseamnă a iubi viitorul, a iubi ce are mai bun omenirea.

Nu poţi rosti cuvîntul pace care înseamnă muncă, iubire, voioşie, visuri îndrăzneţe, fără a-ţi exprima dragostea faţă de Uniunea Sovietică, care stă în fruntea luptei pentru pace a popoarelor.

Cu grijă trebuie cultivată şi dezvoltată dragostea faţă de Uniunea Sovietică, faţă de P.C.U.S. prin prezentarea vie, atractivă, la nivelul corespunzător a realizărilor Uniunii Sovietice, a ajutorului internaţionalist dat pe toate tărîmurile de Uniunea Sovietică ţării noastre în contrast cu politica de înrobire a popoarelor dusă de imperialiştii americani.

Internaţionalismul proletar îşi găseşte o întruchipare vie în existenţa măreţului lagăr democrat, cea mai mare cucerire a popoarelor. Alături de Uniunea Sovietică se găseşte R.P. Chineză şi celelalte ţări democrat-populare, faţă de care tineretul nostru nutreşte sentimente de dragoste frăţească.

Existenţa lagărului democrat constituie un exemplu viu al lumii noi, socialiste. Politica de colaborare internaţională a ţărilor democrate insuflă forţe noi, entuziasm popoarelor din ţările capitaliste în lupta lor pentru apărarea păcii. Tineretul patriei noastre a fost reprezentat prin numeroase delegaţii la manifestările internaţionale organizate de F.M.T.D., U.I.S. sau de uniuni de tineret naţionale. In neuitatele zile ale Congresului şi Festivalului Mondial al Tineretului de la Bucureşti mii de tineri au cunoscut ţara noastră, au putut constata cu proprii lor ochi realizările noastre, roade ale politicii de pace a statului nostru democrat-popular. „A veni dintr-o lume în care aţîţătorii la război nu încetează, într-o lume a tineretului şi socialismului — a scris scriitorul englez Linsay care a vizitat R.P.R. cu ocazia Festivalului — este ca şi cum un poet ar păşi dintr-o dată în lumea poeziilor sale. Sînt fericit cînd mă gîndesc la curajul şi speranţele reînnoite cu care tineretul nostru se va întoarce acasă şi la noul şi marele îndemn spre făurirea unităţii forţelor progresiste".

In acest spirit al solidarităţii internaţionale, al făuririi unităţii tuturor forţelor progresiste şi iubitoare de pace trebuie educat şi tineretul nostru, aceasta constituind o sarcină de cinste a organizaţiilor şi organelor U.T.M. Pentru aceasta este nevoie să fie dusă o muncă continuă, perseverentă, bazată nu pe afirmaţii şi fraze generale, ci pe bază de exemple concrete, vii. Trebuie urmărite cu regularitate paginile externe ale ziarelor şi în special acele materiale care se referă la viaţa şi lupta tineretului de peste hotare, trebuiesc organizate discuţii în faţa hărţii despre situaţia din diferite ţări cu ocazia unor evenimente sau a unor aniversări. De mult succes se bucură în rîndul tinerilor întîlnirile cu tovarăşii care au vizitat alte ţări. Se pot face panouri vii cu fotografii, desene, scurte articole sau ştiri axate pe o anumită temă în funcţie de un eveniment internaţional la ordinea zilei. In cadrul informărilor politice ce se fac în organizaţiile de U.T.M. o atenţie specială trebuie acordată educaţiei internaţionaliste a tineretului.

Să luptăm pentru ca ideile internaţionalismului proletar care au devenit principii ale politicii de stat în ţări ce cuprind o treime din omenire, să pătrundă cît mai adînc în masa tineretului contribuind la formarea unui tînăr demn de măreaţa epocă a construcţiei socialiste.

Adunarea consacrată Zilei Pompierilor din R.P.R.

Luni seara, la grădina de vară din str. C. A. Rosetti a avut loc o adunare consacrată zilei de 13 septembrie, Ziua Pompierilor din R.P.R.

Au participat ofiţeri, sergenţi şi ostaşi din unităţile de pază contra incendiilor şi numeroşi oameni ai muncii.

Cu acest prilej, a luat cuvîntul colonelul Tatu Pamfil, care a arătat că ziua de 13 septembrie a fost aleasă ca sărbătoare a pompierilor din R.P.R. ca o mărturie a preţuirii pe care o poartă poporul nostru muncitor eroicei roate de pompieri care sub comanda bravului căpitan Zăgănescu s-au ridicat la luptă alături de masele populare, jertfindu-şi viaţa pentru libertate.

In încheiere, vorbitorul a arătat că prin asigurarea unei temeinice paze contra incendiilor, prin desfăşurarea unei munci bine organizate de prevenire şi stingere a incendiilor, militarii unităţilor de pază contra incendiilor, se vor arăta demni de stima şi preţuirea ce le-o acordă oamenii muncii.

A urmat apoi un frumos program artistic prezentat de ansamblul de cîntece şi dansuri al M.A.I.-ului.

(Agerpres)

Sporeşte numărul inovatorilor

Intr-una din schelele petrolifere, brigada de tineret condusă de tovarăşul Semion Ion aplică cu mult succes iniţiativa Eroului Muncii Socialiste, Dumitru Arjan, „soferul la troliu şi maistrul la gura puţului". Cu acest sistem de muncă ea a reuşit să-şi realizeze norma de lucru în proporţie de peste 160 la sută.

De asemenea şi brigada de tineret condusă de tovarăşul Rădulescu Vasile, de la schela gura Ocniţei, aplicînd aceeaşi iniţiativă şi-a depăşit normele zilnice de lucru cu peste 138 la sută, dînd în acelaşi timp lucru de bună calitate.

In ultima perioadă, pe lîngă succesele obţinute în producţie, s-a realizat şi un mare număr de inovaţii.

Astfel la oficiul gaze compresoare, tovarăşul Gheza Victor, mecanic, a confecţionat un dispozitiv pentru luarea probelor de gaze (necesare determinării conţinutului de aer), care aduce o economie anuală în valoare de 180.398 lei. De asemenea tovarăşul Creţu Constantin, strungar la oficiul extractiv Moreni, a confecţionat un dispozitiv cu 4 cuţite pentru strunjit bixele la diferite tipuri de pompe.

Numărul inovatorilor, din rîndul tinerilor precum şi al acelora care lucrează după metode înaintate, sporeşte, iar economiile realizate sînt din ce în ce mai mari.

Corespondent
MARINESCU ION

Spectacolul de gală dat de Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare

Duminică seara a avut loc la Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. spectacolul de gală prezentat de Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare.

Au asistat tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, Al. Moghioroş, C. Pîrvulescu, D. Coliu, general locotenent Al. Drăghici, N. Ceauşescu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, S. Bughici, Constanţa Crăciun, acad. I. Murgulescu, M. Rogianu, S. Toma, Stelian Moraru, general locotenent L. Sălăjan, miniştri, membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai organizaţiilor centrale, obşteşti şi culturale, personalităţi de frunte ale ştiinţei şi artei, corespondenţi ai presei romîne şi străine, numeroşi oameni ai muncii.

La spectacol au asistat membri ai corpului diplomatic.

De asemenea, a asistat M. B. Mitin, membru al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.

După intonarea Imnurilor de Stat ale R.P. Chineze şi R.P.R., a luat cuvîntul tov. Pavel Ţugui, locţiitor al ministrului Culturii.

Venirea în ţara noastră a Ansamblului de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare — a spus vorbitorul — constituie pentru noi un prilej minunat de manifestare a prieteniei ce leagă poporul nostru de marele popor chinez.

Cultura şi arta Chinei populare au obţinut în ultimii ani succese însemnate sub îndrumarea plină de grijă a Partidului Comunist Chinez. Miile de spectatori din Bucureşti care au asistat la spectacolele prezentate de dvs. sînt profund emoţionaţi de arta cu care cîntecele şi dansurile prezentate de Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, exprimă viaţa nouă şi liberă a poporului chinez, tradiţiile sale de luptă.

A răspuns conducătorul Ansamblului, generalul Cen I, şeful Secţiei Culturii a Departamentului Politic de pe lîngă Consiliul Militar Revoluţionar Popular.

El a adus din partea Guvernului Central Popular al R.P. Chineze, al Armatei Populare de Eliberare şi al poporului chinez, un călduros salut Guvernului R.P.R., Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Armatei noastre populare şi întregului popor romîn.

Sîntem ferm convinşi — a spus vorbitorul — că vizita şi spectacolele noastre în Republica Populară Romînă vor contribui la dezvoltarea şi strîngerea legăturilor de prietenie frăţească dintre popoarele noastre.

Schimburile culturale ce se desfăşoară între ţările noastre, contribuie ca popoarele Chinei şi poporul romîn să se cunoască mai bine. Intărind prietenia dintre popoarele noastre, întărim marele lagăr al păcii.

In încheiere, generalul Cen I a mulţumit poporului romîn în numele membrilor ansamblului, pentru entuziasta şi frăţeasca sa ospitalitate.

Ansamblul chinez a prezentat apoi un bogat program de cîntece şi dansuri. Frumuseţea şi varietatea artei poporului chinez, bogată în tradiţii, ca şi măiastra interpretare a tinerilor artişti militari, au entuziasmat pe spectatori. La sfîrşitul concertului, publicul a făcut o caldă manifestare de simpatie şi admiraţie soliilor artei chineze, manifestaţie care s-a transformat într-o mare demonstraţie a prieteniei dintre poporul nostru şi marele popor chinez. Minute în şir, artiştii şi spectatorii au ovaţionat cu însufleţire în cinstea acestei prietenii, pentru fericire şi un viitor luminos, pentru pace.

Concertul artiştilor sovietici

PLOEŞTI 13 (Agerpres). — Luni seara a avut loc în sala Teatrului de stat din Ploeşti un recital extraordinar dat de artiştii sovietici Viktor Merjanov, laureat al Concursului unional şi al celui de al 4-lea Concurs internaţional „Chopin" de la Varşovia, şi Evghenie Belov, solist al Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., laureat al Concursului Internaţional de la Praga.

Pianistul Viktor Merjanov a executat „Sonata lunii" de Beethoven şi „Tablouri dintr-o expoziţie" de Mussorgski, iar baritonul Evghenie Belov a interpretat arii din operele lui Glinka, Ceaikovski şi alţii. Acompaniamentul la pian a fost susţinut de Alexandr Dediuhin.

Artiştii sovietici au fost îndelung aplaudaţi de o numeroasă asistenţă.

*

CONSTANŢA 13 (Agerpres). — Oraşul Constanţa a primit luni vizita cvartetului de stat „P. I. Ceaikovski" din Moscova.

Seara, solii artei sovietice au dat în sala teatrului de stat din localitate, în prezenţa unui numeros public, un concert extraordinar.

Publicul a primit cu entuziasm şi a răsplătit cu îndelungi aplauze înalta măiestrie a artiştilor oaspeţi.

Răspunsurile lui V. M. Molotov
la întrebările redactorului-şef al ziarului japonez „Ţiu Nippon Simbun", dl. Miţuru Sudzuki

MOSCOVA 13 (Agerpres).—TASS transmite răspunsurile lui V. M. Molotov la întrebările redactorului şef al ziarului japonez „Ţiu Nippon Simbun", domnul Miţuru Sudzuki.

Stimate domnule M. Sudzuki, am primit scrisoarea dvs. care cuprinde întrebări cu privire la relaţiile sovieto-japoneze.

In conformitate cu dorinţa exprimată de dvs., răspund la aceste întrebări.

1. **„Cu privire la încheierea unui pact de neutralitate sau a unui pact de neagresiune între Japonia şi U.R.S.S.**

După conferinţa de la Geneva, se accentuează starea de spirit a opiniei publice mondiale în favoarea stabilirii cît mai grabnice a coexistenţei între răsărit şi apus. Poporul japonez, cu excepţia unei minorităţi neînsemnate nu doreşte desigur nici el să fie în relaţii duşmănoase cu U.R.S.S. sau să intre din nou în asemenea relaţii cu U.R.S.S.

In această ordine de idei, care este în momentul de faţă părerea dvs. despre posibilitatea încheierii unui pact de neutralitate sau a unui pact de neagresiune între Japonia şi U.R.S.S. ?"

Răspuns. După cum se ştie, în relaţiile sale cu celelalte ţări Guvernul Sovietic porneşte de la recunoaşterea principiului coexistenţei paşnice a statelor cu orînduiri sociale diferite şi de la faptul că pot fi realizate hotărîri de comun acord în problemele internaţionale nereglementate, dacă părţile interesate tind spre acest lucru. Oamenii sovietici sînt convinşi că o asemenea politică corespunde nu numai intereselor popoarelor din Uniunea Sovietică, ci şi intereselor popoarelor din celelalte ţări care năzuiesc spre micşorarea încordării internaţionale şi consolidarea păcii.

Uniunea Sovietică duce în mod consecvent o politică de pace şi năzuieşte spre dezvoltarea unor relaţii normale cu toate statele care năzuiesc, la rîndul lor, să întreţină asemenea relaţii cu U.R.S.S.

Ea duce aceeaşi politică şi faţă de Japonia cu care nu întreţine pînă în prezent relaţii normale, deşi problema reglementării acestor relaţii a devenit actuală. Se înţelege că rezolvarea acestei chestiuni ar îngădui examinarea problemelor concrete ale relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Japonia.

2. **„Cu privire la restabilirea relaţiilor normale între Japonia şi U.R.S.S.**

In ciuda faptului că au trecut deja nouă ani de la terminarea celui de al doilea război mondial şi că mai ales după conferinţa de la Geneva creşte dorinţa popoarelor din multe ţări de a restabili coexistenţa paşnică între răsărit şi apus, relaţiile normale dintre Japonia şi U.R.S.S. n-au fost încă restabilite.

Resimţind un profund regret în legătură cu situaţia sus-arătată, aş dori să ştiu care sînt, după părerea dvs., obstacolele care împiedică în momentul de faţă restabilirea relaţiilor normale între cele două ţări ?"

Răspuns. Obstacolul principal care împiedică restabilirea relaţiilor normale între cele două ţări este, după părerea mea, faptul că anumite cercuri din Japonia urmează dictatul cercurilor dominante din S.U.A. care caută să menţină Japonia în situaţia de ţară dependentă. Se înţelege că Japonia nu poate să rămînă vreme îndelungată în această situaţie de ţară semiocupată.

In ceea ce priveşte Uniunea Sovietică, ea declară că este gata să normalizeze relaţiile cu Japonia, în cazul cînd din partea Japoniei va fi manifestată aceeaşi hotărîre.

3. **„Cu privire la dezvoltarea comerţului între Japonia şi U.R.S.S.**

Consider că existenţa legăturilor comerciale între ţări vecine precum şi lărgirea într-o măsură cît mai mare a volumului unui asemenea comerţ, constituie un fenomen firesc şi, prin urmare şi o dorinţă inevitabilă a popoarelor japonez şi sovietic.

După părerea dvs. care este calea concretă pe care se poate dezvolta comerţul între Japonia şi U.R.S.S. ?"

Răspuns. U.R.S.S. este pentru dezvoltarea relaţiilor comerciale cu Japonia în condiţii reciproc avantajoase, deoarece aceasta corespunde intereselor popoarelor celor două ţări. Acest lucru este confirmat şi de experienţa perioadei în care U.R.S.S. şi Japonia întreţineau largi legături comerciale, ceea ce aducea mari avantaje ambelor părţi. Trebuie subliniat că posibilităţile existente pentru dezvoltarea comerţului între U.R.S.S. şi Japonia sînt departe de a fi folosite.

Ca măsuri concrete în acest scop ar putea servi întîlnirii mai frecvente între persoane şi delegaţii interesate în comerţul sovieto-japonez. S-ar putea discuta şi problema ca U.R.S.S. şi Japonia să facă un schimb de misiuni comerciale oficiale în condiţii de egalitate în drepturi şi reciprocitate.

4. **„Cu privire la reînarmarea Japoniei.**

Poporul japonez nu doreşte scăderea nivelului său de trai ca rezultat al reînarmării sau al sporirii efectivului forţelor armate. Totuşi, el consideră, în acelaşi timp, admisibil ca un stat independent şi suveran să aibă forţe armate proprii, independente, în concordanţă cu necesităţile minime ale autoapărării şi cu posibilităţile sale economice.

Care este părerea dvs. în privinţa forţelor armate de autoapărare ale Japoniei ?"

Răspuns. Uniunea Sovietică este pentru o reducere substanţială a înarmărilor de către toate statele şi pentru interzicerea necondiţionată a armelor atomice, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă. Totodată, Uniunea Sovietică porneşte de la premiza că orice stat suveran poate dispune de forţele armate necesare autoapărării.

După cum se ştie, propunerile Guvernului Sovietic cu privire la tratatul de pace cu Japonia prevăd că o Japonie independentă, iubitoare de pace şi democratică poate dispune de forţe armate necesare pentru autoapărare.

5. **„Cu privire la dezvoltarea legăturilor culturale între Japonia şi U.R.S.S.**

Sînt profund convins că lărgirea legăturilor culturale între Japonia şi U.R.S.S. va exercita o influenţă favorabilă asupra consolidării unor relaţii cu adevărat prieteneşti între Japonia şi U.R.S.S, chiar şi în cazul cînd nu se aşteaptă într-un viitor apropiat restabilirea relaţiilor normale între cele două ţări.

Care este părerea dvs. în această problemă ?"

Răspuns. Uniunea Sovietică sprijină bucuroasă şi tinde prin toate mijloacele la dezvoltarea legăturilor culturale cu celelalte ţări, inclusiv Japonia. Numeroase delegaţii de oameni de ştiinţă şi cultură din alte ţări au vizitat în ultimii ani U.R.S.S., iar delegaţii culturale sovietice au vizitat o serie de ţări străine. După cum se ştie, şi cîteva delegaţii din Japonia au vizitat Uniunea Sovietică. Nu ne îndoim că în Japonia există destui oameni, mai ales în rîndurile intelectualităţii japoneze, care năzuiesc în mod sincer spre lărgirea legăturilor culturale cu popoarele U.R.S.S.

Este în afară de orice îndoială că acest lucru va exercita o influenţă favorabilă asupra întăririi relaţiilor prieteneşti dintre Japonia şi U.R.S.S., relaţii în care sînt interesate atît popoarele noastre cît şi celelalte popoare care tind spre dezvoltarea colaborării internaţionale şi spre consolidarea păcii generale.

Cu stimă
V. MOLOTOV

Moscova, 11 septembrie 1954.

„Ţiu Nippon Simbun" este un ziar japonez influent editat într-un tiraj total de peste 2 milioane exemplare în oraşul Nagoia, unul din cele mai mari centre industriale din Japonia.

Agrotehnica înaintată — chezăşia sporirii recoltelor

> **„Dezvoltarea agriculturii cere studierea, sintetizarea, popularizarea şi introducerea în practica agricolă a realizărilor ştiinţei şi a experienţei înaintate a fruntaşilor în producţie.**
>
> **...Se atrage în mod deosebit atenţia organizaţiilor de partid, sfaturilor populare şi organelor agricole asupra necesităţii de a îmbunătăţi în mod hotărît agrotehnica culturii cerealelor, prin introducerea şi respectarea peste tot a regulilor agrotehnice".**
>
> (Din Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani).

Kecskeş Iosif ştie ce are de făcut...

TIMIŞOARA (de la corespondentul nostru **Isacov Svetislav**).

Acum cîteva zile am stat de vorbă cu ţăranul muncitor Kecskeş Iosif din comuna Uivar în legătură cu Proiectul de Directive şi despre planurile pe care le are în viitor pentru gospodăria sa. Printre altele mi-a spus următoarele:

„Din cele citite în Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului, cît şi din experienţa mea proprie am învăţat multe lucruri în legătură cu felul de a munci pămîntul mai bine pentru a obţine recolte sporite la hectar.

M-am convins că nu poţi obţine recolte bune dacă nu lucrezi bine pămîntul, dacă nu munceşti întotdeauna după regulile agrotehnice.

De aceea, începînd din toamna aceasta eu voi semăna grîul şi celelalte culturi de toamnă în teren bine pregătit — adică dezmiriştit, arat şi îngrăşat cu gunoi de grajd — iar culturile de primăvară le voi însămînţa pe cît posibil numai în arături adînci de toamnă".

In întregul sat, ţăranul muncitor Kecskeş Iosif este cunoscut ca un gospodar harnic şi priceput. El a început în toamna aceasta printre primii arăturile de toamnă.

Pe terenul pentru însămînţările de toamnă a răspîndit gunoi de grajd, şi a început şi arăturile adînci pentru semănăturile de primăvară.

Singura cale de urmat

Am citit şi am ascultat şi la radio Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Încă de atunci, de cînd am citit pentru prima dată Proiectul, am început să mă gîndesc la gospodăria mea personală, la ce am de făcut ca să-mi crească cantitatea de produse agricole la hectar.

Anul acesta, din cauza ploilor prea multe din primăvară şi a lipsei de ploi de mai tîrziu, grîul meu de toamnă a dat o producţie slabă. Lucrul acesta mi-a dat de gîndit. Pentru ca în anii viitori grîul de toamnă pe care îl însămînţez să dea o producţie mai bună, m-am gîndit ca încă din toamna aceasta să respect toate metodele agrotehnice.

Anul acesta, imediat după seceriş, am dezmiriştit întreaga suprafaţă cultivată cu păioase. Pămîntul în care anul trecut am avut însămînţat trifoi, îl ar acum pentru însămînţările de toamnă, după ce mai întîi am împrăştiat pe ogor gunoi bine putrezit. Semănatul îl voi face la timpul cel mai potrivit după indicaţiile agronomilor.

Cred că lucrînd în felul acesta pămîntul, voi avea în anul viitor o recoltă bogată, care va spori avutul gospodăriei mele dîndu-mi posibilitatea să duc pe piaţă mai multe produse. Sînt sigur că am să îndeplinesc acest lucru pentru că, după cum se spune în Proiectul de Directive, voi primi din plin ajutorul statului prin maşini agricole, seminţe de soi, îngrăşăminte chimice etc.

BRÎNDUŢA ANDRONIC
ţăran muncitor
cu gospodărie individuală
din satul Şoimuş,
regiunea Hunedoara

Invăţăminte din succesele şi lipsurile de pînă acum

Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, acordă o deosebită importanţă ridicării continue a producţiei de cereale la hectar.

Cînd împreună cu membrii organizaţiei de bază U.T.M. din G.A.S. Romaneşti am prelucrat Proiectul de Directive ne-am dat seama că pentru ca în următorii 2—3 ani producţia de cereale să se ridice pînă la 10.500.000 tone, trebuie dusă o muncă deosebit de serioasă. La realizarea acestei cifre şi membrii organizaţiei noastre de bază vor trebui să-şi aducă aportul lor.

In acest an, datorită aplicării regulilor agrotehnice ca: grăpatul de primăvară, îngrăşarea suplimentară cu azotat de amoniu, plivitul cu regularitate, am reuşit să obţinem o productivitate mai mare la hectar.

Secţia Simnic a gospodăriei noastre, care este condusă de tînărul inginer Andreescu Pelişor, a obţinut cea mai bună producţie de grîu pe gospodărie. De asemenea, cele 30 hectare cu porumb de la secţia Podari se prezintă foarte bine. Aceasta pentru că am făcut semănăturile la timp potrivit şi în cuiburi aşezate în pătrat, am executat 4 praşile şi am făcut polenizarea suplimentară artificială.

Pentru buna organizare a muncii, organizaţia de bază U.T.M. din gospodărie a creat grupe U.T.M. de tractorişti. Prin aceasta, lipsurile manifestate în muncă de unii tractorişti au fost în mare parte înlăturate. Exemple sînt multe. Brigada a II-a utemistă de tractoare deţine drapelul de fruntaşă pe gospodărie. Tractoristul utemist Negrea Marin şi-a depăşit planul cu 200 la sută în actuala campanie a însămînţărilor de toamnă. Brigada utemistă condusă de Puşcaşu Alexandru a deztelenit o suprafaţă de 160 ha. cu ierburi perene care a fost însămînţată cu grîu.

Pentru sporirea producţiei de cereale principalul lucru îl constituie sporirea producţiei la hectar. Dacă pînă în prezent acestui lucru nu i-am acordat o atenţie deosebită, de acum înainte el va fi o sarcină principală în munca noastră.

Din experienţa anilor trecuţi am putut constata că pentru obţinerea unei producţii înalte de porumb, acesta trebuie însămînţat în cuiburi aşezate în pătrat, iar praşilele trebuie executate mecanic. Pentru obţinerea unei producţii sporite, noi am luat măsuri pentru însămînţarea întregii suprafeţe de grîu şi orz în rînduri încrucişate, executînd arăturile la 18—20 cm. şi grăpatul odată cu arătura.

Pentru înfăptuirea prevederilor Proiectului de Directive, utemiştii din G.A.S. Romaneşti se îngrijesc şi luptă necontenit pentru sporirea producţiei de cereale, contribuind astfel la aprovizionarea oamenilor muncii din oraşe şi sate cu produse agroalimentare şi a industriei cu materia primă necesară.

SOCOTEANU GHEORGHE
secretarul organizaţiei de bază U.T.M. a G.A.S. Romaneşti
regiunea Craiova

Practica arată ce trebuie făcut

Gospodăria noastră colectivă e tînără. În toamna aceasta împlineşte abia doi ani. Totuşi în timpul acesta, noi, colectiviştii am căpătat multă experienţă în ceea ce priveşte lucrarea pămîntului pentru cîştigarea de recolte cît mai bogate.

Trebuie să spun de la bun început că anul acesta am văzut cu adevărat că lucrarea pămîntului nu trebuie făcută numai cu braţele ci şi cu mintea. In primul an de muncă am avut rezultate mai slabe.

Ajutaţi să aplicăm metodele înaintate de muncă care duc la sporirea producţiei noastre, anul acesta am început să aplicăm noi metode de muncă şi rezultatele încep să se vadă.

Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani a constituit un puternic stimulent pentru munca noastră, învăţîndu-ne ce trebuie să facem pentru creşterea continuă a producţiei agricole la hectar.

Sîntem acum la începutul muncilor agricole care asigură recolta anului viitor. S.M.T. Criveşti, care ne execută lucrările mecanizate şi care în vara aceasta îndată după recoltare ne-a dezmiriştit întreaga suprafaţă planificată, va începe zilele acestea arăturile adînci de toamnă.

Vom însămînţa 30 hectare cu grîu dintre care 15 hectare în rînduri încrucişate. Dacă S.M.T. Criveşti va avea posibilitatea, pentru prima oară vom însămînţa întreaga suprafaţă de grîu în acest fel. În toamna aceasta vom cultiva pentru prima oară un lot semincer.

Incă de pe acum vom începe construirea unei platforme pe care să strîngem tot gunoiul de grajd în timpul iernii ca să-l dăm sub brazdă în primăvară.

Vom aplica toate aceste metode înaintate, deoarece sîntem siguri că numai aşa vom obţine recolte tot mai bogate. Colectiviştii sînt şi ei convinşi de acest lucru.

Niculae Boboc şi Vasile Niţă, utemistul Lăcătuş Victor, şef de echipă şi fraţii Ion şi Iordache Arsene, care sînt cei mai harnici colectivişti, vor fi ca şi pînă acum în fruntea muncilor pentru aplicarea metodelor înaintate.

Numai muncind pămîntul după regulile agrotehnice înaintate vom spori producţia agricolă la hectar, vom îmbelşuga casele noastre şi vom asigura o hrană tot mai abundentă oamenilor muncii de la oraşe.

CRACIUN NICOLAE
Preşedintele gospodăriei colective „Nikos Beloiannis" din satul Sterişu Dumbrava, raionul Bîrlad

Un director tînăr

N-a fost uşor să-i prind o oră de răgaz tînărului director al Intreprinderii metalurgice producătoare de bunuri de larg consum „Drum Nou". Şi nici ora aceea nu ne-a tihnit. Ori telefonul, ori slujbaşii din birouri, ori lucrătorii din fabrică ne-au întrerupt convorbirea de nenumărate ori. Aurel Itoafă, care n-a împlinit încă treizeci de ani, este cu adevărat motorul acestei întreprinderi.

Cînd am intrat în cabinetul său, l-am găsit verificînd un lacăt nou, şi n-a început vorba pînă nu i-a dat de rost.

— De cîtă vreme aici? încep vorba.

— Numai de un an.

Şi foarte pe scurt, meşteşugărind mereu lacătul, directorul îmi povesteşte viaţa sa de copil necăjit al uliţelor bucureştene: cum a făcut ucenicia la fosta uzină de gaz şi electricitate cîrmuită de magnaţi ai finanţelor care îmbrăcau halatul numai cînd mergeau la baie: cum după patru ani a ieşit mecanic de precizie; cum abia scăpat de necazurile muncii în slujba celor care traficau acţiunile la bursă, l-a prins războiul; cum a luptat împotriva bandelor hitleriste; cum după încă un an de muncă la uzina de gaz, a devenit activist de partid în 1946; şi cum după ce i s-a încredinţat preşedinţia Uniunii cooperativelor meşteşugăreşti Metalo-Chimice apoi cooperativa de consum „Gloria", a primit acest post de răspundere la „Drum Nou".

— Şi cum merge treaba? zic eu.

— La început, cam greu! zîmbeşte directorul.

— Ce greutăţi?

— Păi una-i să conduci şi alta să fii condus.

— Şi greutatea cea mare?

— Lupta cu concepţiile unor oameni. Nu-i uşor să le schimbi felul de a gîndi, să-i faci a înţelege că toată truda noastră e numai şi numai în slujba celor ce muncesc, că lucrul cel mai neînsemnat e un bun obştesc, că...

— Şi cunoşti la oameni?

— Cunosc.

— Nu te-ai înşelat niciodată?

— Aproape niciodată.

O singură pricină îl doare pe tînărul director: că nu e încă inginer. Dar, de la toamnă, cu toată munca de la fabrică, cu toate nevoile căsniciei, se va înscrie la cursurile fără frecvenţă ale Institutului Politehnic. Vrea să se specializeze în radiofonie.

— Trebuie să iasă!... izbucneşte deodată directorul.

— Ce anume?

— Aşa spun adesea inginerilor cînd se iveşte vreo dificultate în producţie, şi cînd îi văd că se îndoiesc.

— Şi iese?

— Iese!.. Hei, dar dacă aş fi inginer!... Înţelegi rîde încercatul nostru mecanic de precizie atît de tînăr.

Va ajunge şi inginer omul acesta!

IOACHIM BOTEZ

Din sălile de judecată

Gheorghe Florea din comuna Bradu, raionul Piteşti, a fost prins furînd 15 cartele de alimente. Pentru fapta sa nedemnă a fost condamnat de Tribunalul Popular la 1 an şi 6 luni închisoare corecţională.

★

Apostol T. Ana din Bucureşti, care a furat un obiect din galantarele Magazinului Universal Bucureşti, a fost condamnată de Tribunalul Popular al raionului T Vladimirescu la 3 luni închisoare corecţională.

★

Impreună cu alţii, Balaban Aurel din Bucureşti a sustras de la întreprinderea Comtextil, o cantitate de bumbac în valoare de 18.139,32 lei. Pentru fapta sa a fost condamnat de Tribunalul Popular al raionului N. Bălcescu, la 4 ani închisoare

Informaţii

Printru-un Decret al Prezidului Marii Adunări Naţionale a fost conferit Ordinul Muncii clasa I-a, Institutului de Cercetări Agronomice al Republicii Populare Romîne, cu ocazia împlinirii a 25 de ani de activitate în domeniul cercetărilor ştiinţifice şi a experimentărilor practice agricole.

★

La 15 octombrie a.c. vor începe la Paris tratative economice şi financiare între R.P.R. şi Franţa. Ele vor avea ca obiect discutarea unui acord comercial.

Totodată se vor duce discuţii pentru reglementarea chestiunilor financiare pendinte între cele două ţări.

(Agerpres).

Note bibliografice

Figuri de luptători ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră

Cele mai frumoase pagini din istoria patriei noastre au fost scrise de lupta eroică, neînfricată a clasei muncitoare pentru eliberarea întregului popor muncitor din robia burghezo-moşierească, pentru independenţa patriei, pentru construirea unei vieţi noi.

De curînd în Editura de Stat pentru Literatură Politică au apărut în colecţia „Figuri de luptători ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră", colecţie ce apare sub îngrijirea Institutului de Istorie a Partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., două broşuri: una închinată lui Ştefan Gheorghiu şi alta lui Leonte Filipescu, neînfricaţi luptători pentru cauza clasei muncitoare, pentru fericirea oamenilor muncii.

Ştefan Gheorghiu

Ştefan Gheorghiu a fost unul din cei mai de seamă conducători ai muncitorimii din Romînia la începutul secolului al XX-lea, neînfricat luptător care şi-a închinat întreaga sa viaţă cauzei proletariatului, organizării şi ridicării lui la luptă pentru eliberarea socială şi naţională.

Ştefan Gheorghiu şi-a desfăşurat activitatea într-o perioadă deosebit de importantă pentru dezvoltarea istorică a Romîniei.

Broşura apărută în Editura de Stat pentru Literatură Politică zugrăveşte condiţiile de viaţă şi luptele clasei muncitoare în acea perioadă, precum şi activitatea lui Ştefan Gheorghiu.

Luptător neînfricat, iubit de muncitori şi temut de burghezie, Ştefan Gheorghiu desfăşoară o pasionată activitate ca organizator şi agitator în rîndurile clasei muncitoare pentru crearea organizaţiilor profesionale revoluţionare — sindicatele.

Trăind şi activînd neobosit în mijlocul maselor, Ştefan Gheorghiu a ajuns treptat să pătrundă cauzele care determină crunta exploatare a muncitorilor şi ţăranilor în orînduirea burghezo-moşierească, a reuşit să vadă drumul de eliberare a maselor — drumul luptei consecvente pentru răsturnarea puterii claselor exploatatoare şi făurirea unei societăţi socialiste.

Infruntînd cu dîrzenie greutăţile şi opreliştile, el a cutreerat ţara, adesea pe jos, dintr-un oraş într-altul ţinînd cuvîntări în faţa muncitorilor demascînd exploatarea capitalistă şi jaful neruşinat al trusturilor imperialiste, propagînd literatura marxistă.

Alături de alţi revoluţionari, Stefan Gheorghiu cheamă oamenii muncii de la oraşe să se solidarizeze cu ţăranii răsculaţi în 1907, protestează împotriva înăbuşirii răscoalei.

Ştefan Gheorghiu a îmbinat patriotismul fierbinte cu sentimentul înalt al internaţionalismului proletar. El a demascat cu perseverenţă caracterul imperialist al războiului balcanic din 1913.

Ştefan Gheorghiu ia poziţie hotărîtă, împotriva conducerii oportuniste a partidului social-democrat, editînd împreună cu un grup de muncitori manifestul „Război războiului" prin care demască cu fermitate tendinţele expansioniste ale burgheziei romîne.

Activitatea consecventă în slujba maselor muncitoare desfăşurată de Ştefan Gheorghiu i-a atras ura crîncenă a stăpînirii burghezo-moşiereşti care a făcut totul pentru a-l suprima. Grav bolnav de pe urma schingiuirilor şi torturilor din închisorile burghezo-moşierimii, inima luptătorului Ştefan Gheorghiu a încetat să mai bată în ziua de 19 martie 1914.

Leonte Filipescu

Luminoase se desprind din trecutul de luptă al clasei muncitoare din ţara noastră figurile tovarăşilor care şi-au sacrificat viaţa pentru cauza celor ce muncesc.

I. C. Frimu, Ştefan Gheorghiu, Constantin Ivănuş, Leonte Filipescu, au dus o luptă revoluţionară plină de sacrificiu şi devotament pentru cauza proletariatului, pentru zdrobirea jugului exploatatorilor.

Broşura apărută în Editura de Stat pentru Literatură Politică descrie odată cu lupta clasei muncitoare din perioada avîntului revoluţionar, viaţa şi activitatea luptătorului revoluţionar Leonte Filipescu (1895—1922). L. Filipescu îşi desfăşoară activitatea în epoca în care după cum spunea Lenin: *„Focul insurecţiei proletare a izbucnit... Focul a trecut în Romînia"*.

Broşura scoate în evidenţă munca intensă dusă de Leonte Filipescu în cadrul grupelor comuniste. Din însărcinarea acestora el participă la organizarea tipografiei Comitetului Central al grupelor comuniste, scrie şi organizează difuzarea de manifeste, activează neobosit pentru înfiinţarea de noi sindicate.

In epoca plină de frămîntări ce a urmat primului război mondial, muncitorul Leonte Filipescu desfăşoară o vie activitate pentru organizarea şi instruirea consiliilor muncitoreşti din întreprinderi, pentru organizarea şi apărarea grevei generale din 1920.

Revoluţionarul Leonte Filipescu, conducător al grupelor comuniste, luptă cu abnegaţie împotriva oportunismului în mişcarea muncitorească. Datorită activităţii lui şi a altor conducători ai muncitorimii din ţara noastră, secţiunile Partidului Socialist se declară rînd pe rînd, demascînd uneltirile social-democraţilor de dreapta, pentru afilierea la Internaţionala a III-a, Internaţionala Comunistă. Leonte Filipescu are o contribuţie însemnată la pregătirea consfătuirii grupelor comuniste din întreaga ţară, din martie 1921, ca şi la pregătirea primului Congres al comuniştilor din Romînia din mai 1921.

Urmărit fără încetare de copoii siguranţei, Leonte Filipescu este în cele din urmă arestat şi implicat în procesul congresiştilor din mai „Procesul din Dealul Spirii". Deşi e supus unor torturi groaznice, L. Filipescu nu-şi trădează tovarăşii de luptă. L. Filipescu este asasinat banditeste, fără pretext, din ordinul guvernului burghez.

★

In condiţii de cruntă exploatare a oamenilor muncii, Ştefan Gheorghiu, Leonte Filipescu ca şi alţi luptători revoluţionari au dat exemple luminoase de devotament şi dragoste pentru popor, au luptat cu abnegaţie pentru victoria clasei muncitoare.

Pentru tineretul din ţara noastră, studiul acestor lucrări închinate lui Ştefan Gheorghiu şi Leonte Filipescu va constitui un minunat prilej de a învăţa din viaţa şi activitatea acestor dîrzi luptători pentru cauza celor mulţi.

I. S.

Concursul republican al tinerilor artişti

In cadrul primului concurs republican al tinerilor actori, regizori şi pictori scenografi, duminică dimineaţa în sala Teatrului Armatei din B-dul Magheru, tinerii artişti ai Teatrului de Stat din Constanţa şi ai Teatrului Naţional din Cluj au interpretat fragmente din diferite piese.

Seara, tinerii actori ai Teatrului C.F.R. Giuleşti au prezentat cu succes piesa „Slugă la doi stăpîni" de Carlo Goldoni.

Luni dimineaţa, s-au prezentat la concurs tinerii actori ai Teatrului Evreesc de Stat din Iaşi, care au interpretat fragmente din piese.

Tot luni, tinerii artişti ai Teatrului de Stat din Sibiu au participat la concurs cu fragmente din piesa „Mielul turbat" de Aurel Baranga.

Concursul republican al tinerilor actori, regizori şi pictori scenografi a luat sfîrşit.

(Agerpres)

Pentru bunăstarea omului

In oraşele şi satele patriei noastre apar zi de zi noi şi noi înfăptuiri. Ele sînt o expresie grăitoare a grijii regimului nostru de democraţie populară, pentru continua ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii. Iată ce ne scriu corespondenţii noştri despre realizările din regiunile lor.

Un grup comercial şi alte clădiri noi

In oraşul Făgăraş, locurile virane şi pline de gunoaie în trecut sînt astăzi de nerecunoscut. Astfel s-a construit o mare clădire a grupului comercial. Ceea ce îţi atrage atenţia mai întîi la această construcţie este stilul arhitectonic simplu şi estetic.

Clădirea are numeroase secţii ca: magazinul de produse alimentare, textile, manufactură, fierărie, farmacie şi restaurant. Magazinele sînt spaţioase şi luminoase, cu mobilier nou şi modern. Restaurantul are peste 150 locuri. Parcul cu rondurile de flori ,cu bănci şi difuzoare cuprins între cele trei aripi ale grupului comercial, este un minunat loc de recreere.

La lucrările de construcţie ale acestui grup comercial de o mare importanţă economică şi socială pentru oraşul Făgăraş, au muncit cu mult suflet muncitori, tehnicieni şi ingineri pricepuţi. Inginerii Benei şi Stoian Ion, meşterul Verög, mecanicul Grecu Gheorghe, ca şi utemiştii din brigăzile conduse de Galan Gheorghe, Tippold Ion, Hormoth Bella şi alţii au contribuit activ la ridicarea acestei clădiri într-un timp scurt şi în bune condiţiuni.

Alături de acest grup comercial, se ridică impunătoare o altă nouă construcţie: este grupul social cu două etaje, cantina, sala de cinematograf şi festivităţi, bibliotecă, club etc. La cîteva sute de metri sînt locuinţele muncitoreşti cu camere mari şi spaţioase.

Creşa care de asemenea este nou construită are peste 50 de locuri. Aci micuţii pot creşte în cele mai bune condiţii să devină oameni sănătoşi, viitori constructori ai vieţii noi.

Corespondent
CUZA DRAGHICI

O nouă casă de naştere

In comunele raionului Tg. Jiu, ca şi în multe comune din ţara noastră, înainte vreme oamenii muncii n-au avut nici o îngrijire medicală. Işi intunecau minţile şi îşi zdruncinau sănătatea cu fel de fel de leacuri băbeşti, iar femeile năşteau adesea pe cîmp.

Azi, cu sprijinul secţiei Sănătate a sfatului popular raional şi al ţăranilor muncitori, în comuna Ceauru s-a deschis nu de mult o casă de naştere, cu 5 paturi, care a şi început să funcţioneze.

Aceasta este încă o dovadă a grijii pe care partidul şi guvernul o poartă sănătăţii oamenilor muncii.

Corespondent
L. SBIRCIOG

Staţiunea de odihnă din Stoiceni

Comuna Stoiceni din raionul Lăpuş, regiunea Baia-Mare, este renumită pentru apa sa minerală cu o mare valoare curativă. Instalaţiile de exploatare a apei minerale au fost însă lăsate în paragină pe timpurile trecutelor regimuri, iar parte au fost distruse în timpul războiului.

Acum, în Stoiceni s-a amenajat o casă de odihnă, electrificată, cu zece camere, un restaurant, o grădină de vară, o popicărie şi un teren de volei. La aceste lucrări de amenajare a staţiunii şi-au dat concursul numeroase întreprinderi din raion.

De asemenea s-a mai amenajat în mare parte şi parcul din această staţiune care are o întindere de peste 10 hectare.

In astfel de condiţii staţiunea de odihnă din Stoiceni şi-a putut deschide larg porţile.

Corespondent
CHIRA NISTOR

După muncă — învăţătură

Am aflat că la fabrica de confecţii „Gheorghe Gheorghiu-Dej" funcţionează o Şcoală medie serală de 10 ani anume pentru muncitori.

Un lucru nou şi de aceea vroiam să văd cum îşi desfăşoară activitatea o asemenea şcoală.

N-am făcut rău că m-am deplasat pînă acolo. Am rămas încîntată de tot ce am putut vedea: clase mari, luminoase, curate. Există aci tot ceea ce este necesar unei şcoli moderne. In sala mare unde elevii îşi petrec recreaţiile, am dat de o gazetă de perete a cursului seral. M-am oprit şi am început să citesc articolul tovarăşei Ana Stanciu, secretara comitetului de elevi a şcolii. Puţine erau vorbele scrise, dar din ele se desprindea hotărîrea elevilor de a învăţa în acest an mai mult şi mai bine. Intre timp pe sală au apărut grupuri vesele de muncitori. O tovarăşe profesoară mă lămuri: „Aştia sînt elevii noştri. Au terminat lucrul şi acum vin să înveţe" Am făcut cunoştinţă cu cîţiva dintre ei. Erau fericiţi de înfiinţarea şcolii, erau mulţumiţi de condiţiile în care învaţă. Toţi vroiau să povestească despre felul cum învaţă, despre sălile noi de curs, despre profesorii care le sînt adevăraţi prieteni. despre manualele şcolare şi caietele ce le-au fost procurate prin întreprindere. Bucuria, lor era mare şi care de care vroia să şi-o exprime cu vorbe mai convingătoare.

★

Dar Şcoala medie serală de 10 ani de la fabrica de confecţii „Gheorghe Gheorghiu-Dej" nu s-a născut dintr-o dată. A învăţa e o dorinţă veche a multora dintre muncitorii fabricii. Incă de acum 5 ani un număr însemnat dintre ei erau preocupaţi să studieze, să termine şcoala elementară sau medie. Dintre aceştia sînt bine cunoscuţi Avram Bolbosea, Gheorghe Novac şi alţii, actualmente elevi în clasa IX-a. Ei au fost „nucleul" prezentei şcoli medii serale a fabricii. Atunci prin 1950, ei au început să frecventeze în fabrică cursurile de pregătire organizate de profesori ai Şcolii medii de 10 ani numărul 11 din comuna Militari, şcoală la care muncitorii se prezentau la examenele fără frecvenţă.

An de an, în jurul celor cîţiva elevi care învăţau în vederea absolvirii ciclului 2 s-au strîns tot mai mulţi tovarăşi. Deoarece numărul elevilor creştea an de an, în anul 1953 a luat fiinţă pe lîngă fabrică o secţie serală a şcolii medii de 10 ani numărul 1. Atunci secţia nu avea însă săli de cursuri destinate anume pentru ea, nu se bucura de toate cele necesare pentru buna funcţionare a cursurilor. Pentru a crea muncitorilor condiţii de învăţătură corespunzătoare, în acest an funcţionează pe lîngă fabrică o şcoală medie serală, cu cadre didactice speciale, săli de cursuri bine amenajate.

Acum şi numărul elevilor este mai mare; anul trecut frecventau cursurile 59 de elevi iar acum s-au înscris peste 130.

★

La începutul anului şcolar trecut în clasa a V-a erau înscrişi 16 elevi. O clasă mică, totuşi cu greutăţi mari. O parte din elevi figurau doar în catalog fără a avea de gînd să dea pe la şcoală; alţii veneau la cursuri la intervale mari şi cum era firesc întîmpinau din această cauză greutăţi în însuşirea materiei. In faţa clasei a V-a se puneau deci două mari probleme: pe de o parte să asigure frecvenţa elevilor, iar pe de alta să organizeze sprijinirea la învăţătură a elevilor rămaşi în urmă.

Tovarăşa Ecaterina Ionescu, diriginta, era mult frămîntată de situaţia clasei. A căutat mai întîi să-şi cunoască toţi elevii, iar apoi a început să studieze cazul fiecăruia în parte pentru a găsi mijloacele de a-i ajuta.

Maria Constantin. de pildă, era o elevă care nu venise încă niciodată la ore. Nu avea încredere în forţele sale şi nu o atrăgea învăţătura. Diriginta a trimis de cîteva ori colegii s-o cheme pe Maria la cursuri, să o convingă că nu-i va fi greu la şcoală, dar totul în zadar. A discutat cu ea şi tovarăşa Ionescu. I-a vorbit Mariei de învăţătură, de cele ce studiază clasa, de importanţa şcolii în viaţa unui om. Maria le-a ascultat pe toate, dar de venit la şcoală tot nu a venit. Totuşi vizitele dirigintei nu se răreau. Maria lucra, iar diriginta sta lîngă ea şi îi povestea despre diferite obiecte de curs, ba îi citea cîte ceva. Toate acestea o atrăgeau pe Maria, o făceau curioasă şi îi mai învingeau din ezitarea ce o avea faţă de şcoală. Intr-o zi a ascultat lectura nuvelei „Uzina vie" a lui Sahia. I-a plăcut foarte mult. Cu acest prilej profesoara a legat apoi textul citit de gramatică şi i-a vorbit Mariei despre predicat. Fata a zîmbit şi a răspuns: eu mai ştiu cîte ceva despre predicat... cunosc şi atributul... Nu după mult timp Maria Constantin a venit la şcoală şi a devenit chiar una dintre elevele clasei a V-a care aveau o frecvenţă destul de regulată.

Povestea Mariei e asemănătoare cu cele ale altor elevi ai clasei. Să luăm cazul Ioanei Drăgan: terminase şcoala de alfabetizare dar nu vroia să urmeze în clasa V-a. Cum termina lucrul pleca acasă. Diriginta s-a ocupat îndeaproape de această tovarăşă; a vizitat-o pînă şi acasă, au discutat împreună toate problemele ce o frămîntau pe Ioana, i-a aflat necazurile şi bucuriile, s-au împrietenit şi, pînă la urmă, a atras-o spre şcoală. Şi tot aşa îndemnînd pe unul, pe altul, procentajul frecvenţei a crescut.

Acum problema cea mare era ca şi învăţătura să se îmbunătăţească. Toată clasa trebuia mobilizată înspre realizarea acestui scop. Treaba nu era tocmai uşoară. Unii muncitori au întrerupt de mulţi ani legătura cu şcoala şi se descurcau cu greu în ale gramaticii şi aritmeticii. Alţii care aveau mai proaspătă materia ciclului elementar, nu aveau suficient de dezvoltat spiritul tovărăşesc, nu-şi acordau sprijin unul altuia, şi mai ales celor rămaşi în urmă. Ion Geală, era unul dintre elevii clasei care învăţa bine; ştia ori de cîte ori era întrebat, dar nu îl interesa felul cum învăţau ceilalţi colegi. In parte acest lucru era explicabil: muncind în trecut la patron el nu avea suficient de dezvoltat spiritul tovărăşesc, nu era obişnuit cu munca în colectiv. In ultima vreme locuind singur îşi planifica în aşa fel timpul liber încît nu-i rămînea niciodată vreme şi pentru ajutorarea tovarăşilor săi. La drept vorbind nici nu era convins că aceasta e necesar. Ion a fost serios criticat şi nu odată întreaga clasă i-a cerut să-şi schimbe atitudinea. Dîndu-şi seama că tovarăşii săi au dreptate Ion Geală s-a schimbat cu totul, a devenit un bun coleg, pentru tovarăşii din clasa sa.

In cadrul clasei a V-a colectivul a devenit pe zi ce trecea mai unit, mai închegat. Cei slabi primeau ajutorul celor mai buni, şi nu se trecea cu vederea nici o delăsare a vreunui elev. Prin efortul unit al întregului colectiv, cu ajutorul tovarăşilor profesori care organizau recapitulări şi dădeau elevilor consultaţii, clasa a V-a a devenit pînă la finele anului cea mai bună dintre toate clasele şcolii serale a fabricii de confecţii „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Bucureşti. Din cei 5 elevi ai şcolii care au primit diploma de merit, 4 au fost din clasa a V-a. Ei au dovedit că pot fi tot atît de harnici la învăţătură ca şi în producţie.

★

După ce am aflat tot istoricul şcolii, cum s-a desfăşurat munca elevilor anul trecut, am fost şi la cîteva ore de curs. Am constatat cu bucurie că muncitorii se descurcă în formulele complicate de fizică şi chimie, în ecuaţii de algebră, că învăţătura nu le este mai prejos decît munca în producţie. Cu toţii sînt hotărîţi să înveţe cu stăruinţă pentru a termina şcoala elementară sau medie ca apoi să se înscrie în şcoli superioare.

CORNELIA MANCIUR

In regiunea Craiova

Viaţă nouă — oameni noi

La poalele muntelui aproape de izvoarele Jaleşului, pe ambele maluri ale acestui rîu, se întinde mai întîi aşezarea satului Răchiţi, apoi a satului Runcu, care continuă peste deal cu cea a satului Dobriţa. Aceste trei sate de munte aşezate în inima ţării îşi au istoriile lor de viaţă şi de frămîntări, istorii pe care le poţi afla de la cei bătrîni şi din realităţile de la faţa locului.

Cum arăta această comună cu 10 ani în urmă?

Pe aceste plaiuri stăpîneau şi exploatau un pumn de moşieri şi chiaburi ca Schileriu, Max Culcer, coloneii Petrescu şi Săvulescu, Voiculescu Luţă şi Ioan Albulescu. care aveau laolaltă 1247 hectare de pămînt arabil, vii, pomete, fîneţe şi pădure, în timp ce peste 3000 locuitori săraci şi mijlocaşi, ai comunei, posedau în total 2600 hectare fărîmiţate în parcele mărunte, de pe care nici bruma de bucate nu şi-o puteau vedea întreagă în ciurul lor.

Ca pretutindeni, în ţară şi aici, la Runcu domnea întunericul şi mizeria. In şcoala lor de atunci puţini copii îşi puteau lumina minţile şi aceştia din cei ai oamenilor mai înstăriţi. Statisticile oficiale dezvăluiau existenţa a 268 analfabeţi. Populaţia trăia în bezna inculturii şi înapoierii economice.

Acum însă, alta este înfăţişarea comunei Runcu. Locuitorii din Runcu au astăzi uliţe şi gospodării cu căsuţe bine îngrijite. Pămîntul moşierilor a fost împărţit de partid şi guvern celor săraci, spre folosinţă. Nivelul cultural şi economic este cum n-a fost nici cînd în trecut. La cooperativele din cele 3 sate ale comunei Runcu ţăranii muncitori îşi pot procura cele necesare prin valorificarea produselor lor agricole. Zeci de tone de fructe: nuci, pere, cireşi, gutui, mere etc. vîndute de runceni au luat calea pieţelor şi fabricilor de produse alimentare. Ultimii analfabeţi, 6 în Runcu şi 32 la Dobriţa, vor şti anul acesta să scrie şi să citească. Căminul cultural, ridicat de săteni prin autoimpunere are o sală de spectacole şi o bibliotecă cu 1350 volume. Cămine şi biblioteci există şi în satele Răchiţi şi Dobriţa. Aci, ţăranii muncitori au şi aparate de radio. Bunăstarea locuitorilor din Runcu se observă după lărgirea gospodăriilor lor, după întreţinerea bună a culturilor şi după construirea de locuinţe. Cîţi nu sînt în Runcu care şi-au ridicat case noi! Să-i enumerăm numai pe cîţiva fruntaşi în muncă cum sînt Ianoş Gheorghe, Popescu L. Vasile, Breazu N. Gheorghe, Ianoş Nicolae, Popescu L. Nicolae, Sandu Gîrban, Vlăduţ Dumitru, Răgan D. Ion şi alţii.

Locuitorii din comuna Runcu au astăzi 50 biciclete, 6 aparate de radio, la fiecare 20 gospodării există cîte o maşină de cusut. Fiecare familie îşi are atelajele şi mijloacele ei de transport.

Runcul de azi poartă cu mîndrie steagul de comună fruntaşă. Oamenii acestei comune, ca şi cei din celelalte sate ale ţării noastre, trăiesc astăzi o viaţă nouă, însorită, pe drumul vieţii îmbelşugate deschis de partid.

Corespondent
I. ŢEPELUŞ

★ ★ ★

Marele scriitor al veacului trecut Alexandru Vlahuţă trecînd odată prin Tg. Jiu, n-a avut să spună altceva despre el decît că: „l-a primit cu lumini funebre felinare cu petrol, ce-şi reflectau privirile obscure în noroiul străzilor". Intr-adevăr, ce privelişte mai „pitorească" îţi putea oferi tîrguşorul de pe malul Jiului înainte vreme?

In timp ce în cîteva zeci de case din centrul oraşului huzureau în desfrîu o mînă de moşieri, negustori şi bancheri, la periferie miile de oropsiţi munceau din zori şi pînă-n noapte pentru o bucată amară de pîine stropită cu sînge şi sudoare. Iulian Tătărăscu-Babu şi alţii îşi construiau vile şi palate, iar truditorii cartierelor mărginaşe locuiau în colibe igrasioase, mizerabile.

Acesta era oraşul împărţit în două lumi: bogaţii în centru şi sărăcimea mahalalelor unde locuiau nepoţii pandurilor care se ridicaseră în 1821 pentru dreptate.

★

Au trecut anii... Multe s-au schimbat în anii puterii populare, în oraşul de pe malul Jiului!

O lume nouă cu oameni noi a început să se clădească. Case, străzi şi parcuri noi au răsărit în acest oraş. Astăzi, gorjenii nu se mai duc în alte oraşe după lucru. S-au ridicat fabrici noi unde pot să lucreze şi să cîştige. Vechile fabrici cum ar fi cea de ţigarete şi confecţii au fost dotate cu utilaj modern. O serie de construcţii de interes obştesc au fos ridicate în ultimul timp în Tg. Jiu. Zeci de străzi au fost pavate şi electrificate. Piaţa şi bazinul de apă construite după 23 August 1944, sînt mărturii ale grijii statului democrat-popular pentru nevoile oamenilor muncii din Tg. Jiu. Tinerii din Tg Jiu au posibilitatea să facă sport pe stadionul „Ilie Pintilie" nou construit. Staţiile de radioficare şi radio-amplificare şi-au întins reţelele pînă în cele mai îndepărtate cartiere. Alături de cartierul muncitoresc „1 Mai", nou construit pe bulevardul „1 Mai", se înalţă măreaţa construcţie a fabricii de pîine.

Peste tot în Tg. Jiu, acum pulsează o viaţă nouă, cu oameni noi, constructori ai socialismului în ţara noastră.

Corespondent
TEOFIL SILVE

Cronica teatrală

MINUNATA ARTĂ A POPORULUI CHINEZ

George Klein
compozitor

Asistînd la reprezentaţia „Ansamblului de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare", am avut prilejul să cunosc şi să mă apropii de minunata creaţie populară chineză, să apreciez frumuseţea ei interpretativă, măiestria ei vocală, instrumentală şi coregrafică.

Prin mijlocirea artei lor, solii mult aşteptaţi, ne-au înfăţişat — în cîntece şi dansuri — imaginile vieţii clocotitoare a Chinei eliberate, trăsăturile pline de nobleţe sufletească, de simplitate şi dragoste de viaţă ale eroicului popor chinez.

Omul şi munca sa paşnică, dragostea lui de pace şi progres sînt sentimente puternice ce-şi găsesc expresia în tematica lucrărilor din care e alcătuit spectacolul.

Ansamblul este compus dintr-un cor mixt — acompaniat de o orchestră simfonică — un cor femenin. un cor bărbătesc, un grup solistic, o orchestră de instrumente populare, o formaţiune coregrafică (dans clasic şi acrobatic) şi mai mulţi acompaniatori instrumentali. Fiecare compartiment aduce prin specificul său o contribuţie la varietatea generală a spectacolului, care astfel prezentat te cucereşte din primele tablouri.



Corul împreună cu orchestra se asociază într-o sonoritate foarte bine timbrată. unitară Ascultind executarea prelucrărilor **„Zorile"** de **Li Huan-tji** şi **„Murmurul pîrîiaşului"** de **Min Gui-bin** şi **Şi Le-min**, am putut aprecia pe lîngă frumuseţea liricului popular şi măiestria tratării sale armonice şi orchestrale, valoarea artistică ridicată a interpretării corului. O puternică impresie a predominat audiţia cîntecului **„Eroii biruiesc rîul Daduhe"** de **Lo Tzun-sian** şi **Şi Le-min** pe versuri de **Vei Fin**, cîntec care exprimă în imagini puternice curajul şi eroismul Armatei de Eliberare. Tinereţea şi forţa care se degajă din interpretare te transportă parcă la mii de kilometri distanţă, undeva spre culmile Tibetului. acolo unde s-a născut acest cîntec.

Cîntecele **„Moscova-Pekin"** de **V. Muradelli** şi **„Imnul Partizanilor Păcii"** de **I. Chirescu** au fost executate cu multă vigoare şi o deosebită înţelegere pentru ceea ce este specific acestor bucăţi. Executarea acestora în limbile respective — rusă şi romînă — au stîrnit ropote de aplauze. In această privinţă se poate vorbi şi despre entuziasmul produs în public cînd corul bărbătesc a interpretat **„Cîntecul unui detaşament de partizani"** de **Ho Lu-din** şi cîntecul romînesc **„A plecat Gheorghiţă militar"**, bisat cu aplauze nesfîrşite.

Am ascultat cu emoţie în execuţia corului de femei cîntecul coreean **„Primăvara"** de **Li Mian-sian** acompaniat de o armonică. Acest cor — pe 2 şi 3 voci — denotă multă muzicalitate şi gingăşie. Tot în interpretarea corului de femei am ascultat cunoscutul cîntec **„Hei rup"** de **M. Vescan** şi cîntecul **„Să trăiască Mao Ţze-dun"** de **Ablicmu** pe versuri de **Crimuze**.

Orchestra populară a făcut cunoscut publicului nostru bogăţia creaţiei populare instrumentale chineze Acompaniat de orchestra de instrumente populare flautistul **Han-Hu** a executat o piesă pe motive culese din folclor, cu o măiestrie de mare artist. Aceleaşi aprecieri se cuvin soliştilor vocali în interpretarea cărora piesele **„Cîntec de dragoste"** sau aria din opera **„Elixirul dragostei"** de **Donizzetti,** au cucerit mille de spectatori.

Despre pregătirea muzicală a acestui ansamblu ar trebui să se spună multe. Pentru că succesul interpretării vocal-instrumentale, este legat indestructibil şi de arta dirijorală, care răspunde de la începutul şi pînă la sfîrşitul spectacolului de una din cele mai grele sarcini Este un mare merit al dirijorului **Şi Le-mîn** (care s-a dovedit şi un maestru în prelucrarea folclorului în cîntecul **„Murmurul pîrîiaşului"**) cît şi a dirijorilor **Fan Jen** şi **Hu De-fun** datorită cărora corul şi orchestra s-au bucurat de un astfel de succes.

In ceea ce priveşte arta coregrafică ansamblul chinez a arătat atît puterea şi fantezia creatoare a poporului cît şi talentul de netăgăduit al unor maeştri ca **Van Şi, Sea Tzin-Han, Cijan Ven-min, Ne Mao-lin, Fan Pin, Jen Min-man** şi alţii care în desfăşurarea unor tablouri ca **„Toba de infanterie"**, **„Cavaleriştii din Tibet"**, **„O nuntă la Miao"** şi în special **„Ostaşii în repaos"** au abordat teme coregrafice de o deosebită originalitate şi expresivitate în tratare. Cît despre interpreţi mărturisesc că am trăit clipe de intensă emoţie asistînd la o demonstraţie de înaltă şcoală a



unor virtuoşi ai dansului clasic şi acrobatic. La aceasta se adaugă pitorescul costumelor, cu al cărui colorit s-au contopit armonios mişcările graţioase sau paşii viguroşi, vioi ai dansurilor (**„Toba de infanterie"**, **„Ostaşii în repaos"**). Am asistat la finele spectacolului la o scenă din opera clasică chineză **„Regele maimuţelor îşi procură armele din palatul regelui Dragon"**, în regia lui **Liu Iuan-tun**. Impresia asupra publicului a constituit un adevărat triumf al ansamblului. Dotaţi cu o tehnică acrobatică — aş putea spune nemaiîntîlnită — interpreţii solişti au atins culmile îndrăznelii în figurile executate

A fost un spectacol de neuitat, un adevărat dar adus pe calea artei, de solii neînfricatului popor chinez, un semn al prieteniei sincere cu poporul nostru. Şi acest dar, a fost primit cu căldura şi preţuirea cuvenită: peste aplauzele şi florile oferite de mille de cetăţeni ai Capitalei răsunau cuvinte de salut adresate marelui popor chinez.

Sarcina îndeplinirii planului de colectări

Pe marginea activității comitetului raional U.T.M. Caransebeș

Încă de la apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la munca agricolă de vară, comitetul raional U.T.M. Caransebeș și-a fixat ca obiectiv important în activitatea sa, munca politică ce trebuie să o desfășoare organizațiile de bază U.T.M. din raion în rîndul tinerilor țărani muncitori cu gospodării individuale pentru achitarea de către aceștia la timp și în întregime a cotelor datorate statului.

Activiștii comitetului raional U.T.M. au studiat cu toții prevederile Hotărîrii mai sus amintite. În afară de aceasta, ei au fost instruiți temeinic de către comitetul raional de partid cu sarcinile ce le stau în față în privința colectărilor. Un sprijin serios l-au primit în această direcție și din partea tovarășului Stoianov Liubișa, activist al comitetului regional U.T.M. Timișoara.

În activitatea comitetului raional U.T.M. Caransebeș trebuie remarcat, în primul rînd, că s-a îmbunătățit sistemul de instruire și de deplasare a activiștilor pe teren.

Astfel, ședințele de instruire, la care participă și membrii comitetului raional constituie un puternic mijloc de analiză a muncii instructorilor, un serios schimb de experiență. Ele scot la iveală metodele bune de muncă ce au dus la impulsionarea îndeplinirii planului de colectări și, totodată, combat slăbiciunile în activitatea unor activiști. Discuțiile vii ce au loc în aceste ședințe ajută mult la orientarea activiștilor. Pentru desfășurarea cunoștințelor lor activiștii au rezervat o zi din perioada de instruire pentru studierea documentelor partidului și guvernului nostru, a materialelor din experiența Comsomolului, a noi probleme din viața satului, a unor articole etc.

În felul acesta mulți dintre activiști și-au ridicat nivelul politic și ideologic, reușind să repurteze succese în sarcini importante reieșite din hotărîrile partidului.

Activiștii Coțuna Mihai din sectorul Valea Bistrei și Sener Iuliana din sectorul Teregova, pentru a cuprinde toate organizațiile U.T.M., și a atrage cît mai mulți tineri neorganizați la munca de îndeplinire a planului de colectări au folosit instructorii extrabugetari care, în prealabil, au fost instruiți cum să folosească multiple forme de agitație politică pentru antrenarea țărănimii muncitoare la predarea cotelor. Comitetele organizațiilor de bază U.T.M. au simțit permanent ajutorul acestora și, ca urmare, multe organizații de bază U.T.M. sînt capabile să întreprindă cu succes acțiuni menite să contribuie la realizarea planului de colectări. În centrul discuțiilor adunărilor generale ce au loc cu regularitate, comitetele organizațiilor de bază pun în discuție referate privind importanța cotelor, dînd posibilitate să se analizeze în spirit critic lipsurile ce există în activitatea desfășurată de organizație pentru antrenarea țărănimii muncitoare la achitarea obligațiilor față de stat. Hotărîrile luate sînt chibzuite și traduse în viață.

In activitatea lor, activiștii Cernea Ilie și Gaia Nicolae au antrenat organizațiile de bază U.T.M. să desfășoare paralel cu munca de lămurire de la om la om, o intensă agitație vizuală — în special la arii. In sectoarele lor nu există arii la care utemiștii să nu fi confecționat fotomontaje, lozinci, gazete de perete, care îndeamnă țărănimea muncitoare să se achite conștiincios de înalta îndatorire patriotică a predării cotelor. In același scop, agitatorii utemiști au primit sarcina de a susține și prin căminele culturale o intensă muncă politică. In sectoarele acestor activiști cotele la toate produsele animale sînt achitate în procent de 70-90 la sută, iar la cele vegetale cotele sînt achitate paralel cu treierișul în proporție de sută la sută.

În satul Sadova Nouă (sectorul tovarășului Gaia) la aria unde delegat de bază este secretarul organizației de bază U.T.M., tovarășul Cornea Petru, n-a existat un țăran muncitor care să nu-și predea în întregime cota de grîu de îndată ce a terminat treierișul. La Slatina Timiș, utemistul Bona Ilie, membru în comitetul organizației de bază U.T.M., Bona Mihai agitator utemist și utemistul Isac Vasile colector, ajutați de colective formate din utemiști și din cei mai buni tineri au reușit să lămurească numeroși țărani muncitori ca să-și predea cotele obligatorii de cereale din acest an. La produse animale, pe trimestrul III, toți utemiștii și-au predat cotele.

Exemplu frumos în această privință îl constituie și membrii comitetului organizației de bază U.T.M. și agitatorii utemiști din satul Sadova Veche. Lămurindu-și părinții, agitatorul utemist Vaninger Iacob și-a predat cota de carne și lapte în întregime, iar la grîu a primit chitanța nr. 1 pe comună. Din îndemnul acestuia vecinii lui — Haimel Ernest și Kral Ernest — și-au achitat cotele de lînă și carne de porc și sînt fruntași pe comună la predarea cotei de orz. Împărțiți pe grupuri de case, agitatorii utemiști Stauncher Edith, Pancratz Angela și Stauner Bruno, au lămurit pe țăranii muncitori Vaninger Franz, Mânuc Frantz, Kovacs Carol și Kral Petru să-și îndeplinească la vreme obligațiile către stat. Secretarul organizației U.T.M. Hrach Adolf și membrii din comitetul organizației de bază U. T. M. Mayer Andrei și Vaninger Gheorghe, în afară de faptul că îndrumă și controlează pe utemiști, duc ei înșiși o intensă muncă de lămurire printre țăranii muncitori pentru a-i grăbi cu predarea cotelor către stat. Ca rezultat, în acest sat toți utemiștii și-au achitat în întregime cotele de cereale și de produse animale. Aceasta a făcut ca în întreaga comună planul de colectări la cereale să fie îndeplinit sută la sută — paralel cu treierișul, iar la produse animale planul pe trimestrul III să fie îndeplinit, pînă nu demult în proporție de 85 la sută.

În îndeplinirea planului de colectări un sprijin serios l-au dat și utemiștii Munteanu Ion și Borcoiu Nicolae, inspectori raionali ai C.S.C.P.A.-ului, care ajută permanent pe colectori. Și la bazele de recepție utemiștii dau un serios ajutor. Pot fi evidențiați utemiștii Andrecu Valeriu și Stancu Nicolae de la baza Vălișoara, care ajută la înmagazinarea rapidă a cerealelor, fac imediat și constituie plata țăranilor muncitori sau delegaților de convoaie ce aduc cota stabilind just calitatea produselor și greutatea hectolitrică.

Pînă la data de 21 august, în întregul raion cotele de cereale au fost predate sută la sută în raport cu treierișul. La produse animale, planul pe trimestrul III a fost realizat între 60 și 80 la sută. De pildă, în comuna Buchin, planul la carne a fost îndeplinit sută la sută, la lapte de oaie 80 la sută, la lînă 85 la sută, iar în comuna Căvăran s-a predat 75 la sută carne de porc, lînă 96 la sută lapte de oaie etc. Exemple asemănătoare se pot da din multe comune ale raionului Caransebeș.

Aceasta dovedește că organizațiile de bază U.T.M. muncind sub îndrumarea comitetului raional U.T.M. aduc o contribuție însemnată la îndeplinirea planului de colectări, la asigurarea unui belșug de hrană populației muncitoare de la orașe.

Aceasta nu înseamnă însă că s-a făcut totul, că nu mai sînt unele slăbiciuni în activitatea desfășurată de organizațiile U.T.M. în sprijinul predării cotelor către stat. În comuna Armeniș, spre exemplu, utemiștii nu dau toată atenția îndeplinirii acestei importante sarcini, nu se străduiesc să fie exemplu la predarea cotelor. Insuși secretarul organizației de bază U.T.M., tovarășul Lazăr Pavel, nu este exemplu în fața țăranilor muncitori, întîrziind achitarea cotelor către stat. Exemplul lui rău l-au urmat și vecinii săi, țăranii muncitori Dragomir Ion, Dragomir Matei și Dragomir Petru, care nu și-au predat cotele. Munca politică desfășurată în rîndul țăranilor muncitori pentru a-și îndeplini obligațiile față de stat este slabă, iar cea desfășurată de organizația de bază U.T.M. în rîndurile tineretului este ca și inexistentă. Din această pricină, planul de colectări se îndeplinește cu încetineală. Pînă acum cîtva timp, atît planul de colectări la cereale, cît și cel de pe trimestrul III la produsele animale nu au fost îndeplinite decît în proporție de 45 la sută.

De îndeplinirea planului de colectări în aceste comune răspunde utemistul Daia Afilon, inspector raional al C.S.C.P.A. El nu a cerut sprijinul organizației U.T.M. în această privință și nu muncește în suficientă măsură pentru îndrumarea muncii de colectare. Este fără îndoială o vină a comitetului raional U.T.M. că nu l-a ajutat pe utemistul Afilon Daia să organizeze în bune condiții acțiunea de predare a cotelor către stat.

Lipsurile unor organizații de bază U.T.M. în direcția sprijinirii muncii de colectări se datoresc în mare măsură faptului că unii activiști ai comitetului raional U.T.M. nu îndrumă concret, permanent și eficace activitatea organizațiilor U.T.M. Activistul Ambruș Petre, de pildă, nu ia legătură cu organizațiile de bază U.T.M., ci își pierde vremea fără rost pe la sfaturile populare, mulțumindu-se a se întîlni doar cu secretarii organizațiilor de bază U.T.M. De asemenea, tovarășul Mimis Nicolae, se pripește uneori în a lua hotărîri, nu chibzuiește îndeajuns, fapt care nu duce la o îndrumare justă a organizațiilor U.T.M. Aceste lipsuri ar putea fi remediate dacă și tovarășul Niculiță Iosif, șef al secției organizații U.T.M., ar controla și ar îndruma sistematic munca acestor activiști, mergînd mai des pe teren, pentru a-și da seama de viața satului. In cursul lunii trecute, de pildă, el nu s-a deplasat decît o singură dată pe teren, doar pentru 3 zile, și în legătură cu alte probleme.

Realizările frumoase obținute de activiștii comitetului raional U.T.M. în îndeplinirea planului de colectări, dovedesc că activul comitetului raional U.T.M. are suficiente forțe pentru a elimina din munca unor organizații U.T.M. lipsurile manifestate în această privință.

În lumina prevederilor cuprinse în Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, activiștii comitetului raional U.T.M. Caransebeș trebuie să lupte cu hotărîre împotriva oricăror manifestări de birocratism și formalism, pentru o muncă concretă și perseverentă, desfășurată în toate organizațiile de bază U.T.M., menită să educe pe utemiști și pe tinerii țărani muncitori în spiritul respectării cu cinste și conștiinciozitate a îndatoririlor către stat.

D. AVARVAREI

Laminatorii din Kuznețk își împărtășesc experiența

L. Bidulea
șeful secției de degroșare a Combinatului metalurgic din Kuznețk

B. Zuiev
maistru șef al secției

Secția de degroșare a Combinatului metalurgic din Kuznețk se află între turnătoriile care o alimentează cu lingouri de oțel de mai multe tone și secțiile de laminare, care primesc de la ea semifabricate pentru laminare. De munca laminorului de degroșare din secția noastră depind toate laminoarele combinatului, care produc șine de cale ferată, fiare duble T, table metalice și alte produse.

De acest lucru este conștient în permanență fiecare muncitor, inginer și tehnician din secția noastră și se străduiesc cu toții ca munca lor să fie mai organizată și de un randament mai înalt. Datorită acestui fapt secția își îndeplinește în fiecare an și își depășește chiar planurile de stat și obține o necontenită creștere a productivității muncii.

Realizările noastre nu sînt rezultatul unui salt brusc, făcut în 2-3 ani, ci rezultatul unei munci dîrze de mai mulți ani, depuse prin căutarea a noi și noi rezerve de producție, prin perfecționarea tehnologiei și utilajului. Ele sînt rezultatul unei muncii intense dusă zi de zi de organizația de partid și cea de comsomol pentru mobilizarea colectivului secției în vederea obținerii unor noi indici, tot mai înalți.

Tehnologia producției semifabricatelor de către secția de degroșare poate fi împărțită în două etape principale: prima — încălzirea lingourilor pînă la temperatura necesară în cuptoare speciale, puțuri, a doua — laminarea lor la laminorul de degroșare.

Puțurile de încălzire au frînat multă vreme munca secției. Ele nu asigurau laminorul cu lingouri și din această cauză el staționa adesea. Am depus multă muncă pentru a ridica productivitatea puțurilor de încălzire. Pentru prima dată în practica mondială muncitorii noștri au început să înlăture din puțuri zgura silicioasă în formă lichidă. Aceasta a eliberat mulți muncitori, care deserveau înainte puțurile și a sporit cu o cincime timpul util de funcționare a puțurilor.

Productivitatea cuptoarelor a crescut simțitor iar munca sudorilor s-a ușurat mult după ce am introdus regimul automat de încălzire a lingourilor. Paralel cu aceasta, muncitorii, inginerii și tehnicienii au început să studieze sistematic munca celor mai buni sudori — Borisenko, Hrapov, a comsomolistului Bocearov.

Toate acestea au permis să se ridice productivitatea puțurilor cu 20 la sută. Totodată s-a redus simțitor consumul de combustibil, s-a redus și rebutul.

Ne-a apărut însă în față o nouă greutate — macaralele cu clește nu reușeau să aducă la timp lingourile încălzite la laminor. A fost nevoie să le reutilăm, să le silim să funcționeze mai repede. Modernizînd apoi carul de lingouri, i-am majorat de două ori viteza.

Astfel, aducerea la timp a lingourilor la laminorul de degroșare era asigurată. Dar acum, lucrînd chiar din plin, laminorul nu putea să facă față noilor sarcini. Trebuia să ne gîndim cum să sporim productivitatea laminorului. Așa s-a născut ideea să se schimbe construcția lingourilor, — în locul celor obișnuite pătrate să se proiecteze blocuri turnate dreptunghiulare și cu o greutate mai mare.

Noile lingouri cereau schimbări de construcție chiar și la laminor. Inginerii combinatului au elaborat un nou gen de dispozitiv de presă cu electromotoare fabricate în țara noastră, care a redus de două ori timpul ridicării vălțului superior pe laminor. În același timp am reconstruit transmisia electrică a utilajului auxiliar al laminorului, ceea ce a mărit simțitor viteza de funcționare a tuturor mecanismelor.

Laminorul de degroșare al combinatului nostru a devenit cel mai productiv laminor din țară. Dar aceasta nu este încă totul. Inovațiile noastre au complicat conducerea agregatului. Ritmul de muncă și frecvența punerii în funcțiune a mecanismelor s-au dovedit a fi atît de înalte încît conducerea laminorului cerea o mare încordare fizică și intelectuală operatorilor vălțuitori.

Trebuia să se ușureze condițiile de muncă ale muncitorilor și să se asigure creșterea continuă a productivității laminorului. Pentru aceasta muncitorii de la laminoare au folosit tehnica fotoelectronică și alte realizări înaintate ale științei. Împreună cu inginerii și tehnicienii, la automatizarea laminorului au muncit mult și cu îndîrjire vălțuitori cu experiență ca tov. Somov, Zavarîkin, Bizunov.

Majoritatea agregatelor și mașinilor au fost supuse unor modificări și unei reconstrucții parțiale pentru perfecționarea și sporirea timpului lor de funcționare. E interesant de subliniat faptul că toată modernizarea mecanismelor și instalației electrice a fost executată fragmentar, fără a se opri laminorul, din mers.

Acum un bloc turnat de oțel de mai multe tone este adus la mașinile-unelte în mod automat și întregul proces de laminare se petrece fără participarea operatorului vălțuitor, care se mărginește numai să supravegheze desfășurarea muncii.

Prin luna martie a anului curent automatizarea complexă a laminorului de degroșare a fost realizată în întregime. Productivitatea agregatului a crescut. Numai în cel de al 2-lea pătrar al acestui an secția a laminat peste plan mai mult de 30.000 tone oțel.

Creșterea productivității muncii depinde într-o mare măsură de funcționarea continuă, neîntreruptă a utilajului, de atitudinea plină de grijă față de tehnică.

În secția noastră fiecare agregat, fiecare pat cu role, fiecare sector își are „gospodarul" său, care are multă grijă de utilaj, îi cunoaște la perfecție calitățile și lipsurile. Aceasta ne ajută și la reconstrucția utilajului. Muncitorii, mecanicii, lăcătușii, electricienii le sugerează inginerilor și constructorilor căile cele mai raționale de modernizare a mecanismelor.

Toate succesele noastre au fost realizate datorită muncii creatoare a colectivului. Grija pentru crearea unui astfel de colectiv există la noi de mult și se manifestă zilnic. Nucleul colectivului nostru îl constituie oamenii care lucrează în secție din ziua punerii ei în funcțiune. Avem și destui muncitori tineri, printre care se află și fiii veteranilor uzinei.

De curînd, absolvind școala medie, a venit în secție Vladimir Razvodov, fiul renumitului vălțuitor Ivan Feodorovici Razvodov, decorat pentru munca sa strălucită cu patru ordine ale Uniunii Sovietice.

În secție, Vladimir a intrat în Comsomol. În scurt timp el și-a însușit profesia de lăcătuș de întreținere a macaralelor. Fiul bătrînului vălțuitor dorește să devină inginer-laminator. În anul acesta el a reușit cu succes la examenele de anul II. la Institutul metalurgic seral din Sibirsk.

Tinerii muncitori își însușesc profesiile complexe de metalurgiști, iau parte activă la lupta pentru ridicarea productivității. Comsomolistul Grigori Kuzin, vălțuitor, de pildă, și-a însușit într-un an și jumătate patru profesii complexe. Acum el este vălțuitor universal.

Colectivul secției înțelege foarte bine că nivelul producției atins de el în prezent nu constituie o limită a posibilităților noastre. Secția are mari rezerve, care permit sporirea considerabilă a producției de laminate încă în cel de al 2-lea semestru al anului 1954. Intenționăm să trecem în timpul cel mai apropiat la laminarea unor lingouri de mare greutate, să instalăm noi agregate, să reconstruim transmisiile electrice ale laminoarelor. Vom continua și pe viitor munca de automatizare a proceselor de producție.

Colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni al secției va spori necontenit și pe viitor ritmul de producție al laminatelor pentru economia națională a marei noastre Patrii.

(Articol apărut în „Comsomolscaia Pravda" nr. 184/1954).



Cu atenția încordată și cu o siguranță deplină utemista Burlacu Elena de la Centrul mecanic din Iași strunjește piese de schimb pentru tractoare.
— Dacă un tractor stă într-o zi din cauza lipsei unei piese de schimb — spune ea adesea — înseamnă cîteva hectare nearate la timp. Conștientă de lucrul acesta ea își depășește cu regularitate normele cu 25-30 la sută.

Recepția dată în cinstea Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare

In seara zilei de 12 septembrie, la Casa Centrală a Armatei a avut loc recepția dată de Ministerul Culturii, Ministerul Forțelor Armate ale R. P. R. și Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu străinătatea, în cinstea Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare.

La recepție au participat tovarășii Constanța Crăciun, ministrul Culturii, general locotenent Leontin Sălăjan, prim loctțiitor al ministrului Forțelor Armatei, Mihail Roșianu, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, general maior I. Eremia, loctțiitor al ministrului Forțelor Armate ale R.P.R., general maior C. Mănescu, Gh. Necula, prim secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R., numeroși ofițeri superiori ai Forțelor noastre Armate, reprezentanți ai organizațiilor de masă și culturale, personalități de frunte ai artei noastre, membri ai ansamblurilor artistice militare din Capitală.

La recepție au participat membrii Ambasadei R.P. Chineze la București în frunte cu ambasadorul Van Iu-pin, precum și atașatul militar adjunct al R.P. Chineze, lt- col. Tan Ciu.

Cei prezenți au făcut o caldă primire membrilor ansamblului oaspete, în frunte cu generalul Cen I.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. (Agerpres)

Spectacolul prezentat de solii artei chineze la Craiova

CRAIOVA 13 (Agerpres). — Luni dimineața a sosit în orașul Craiova, Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, condus de generalul Cen I.

Pe peronul gării Craiova, solii artei chineze au fost întîmpinați de reprezentanți ai comitetelor regional și orășenesc de partid, de reprezentanți ai sfatului popular regional și orășenesc, ai organizațiilor de masă din localitate, de oameni ai artei și culturii, precum și de numeroși oameni ai muncii din orașul Craiova.

După amiază, Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare a prezentat pe stadionul „Locomotiva" un spectacol.

Seara, pe același stadion, numeroși oameni ai muncii din orașul Craiova au admirat varietatea și frumusețea cîntecelor și dansurilor interpretate cu neîntrecută măiestrie de artiștii chinezi.

La sfîrșitul spectacolului, publicul craiovean a făcut o entuziastă manifestație de simpatie solilor artei chineze.

Titluri conferite unor oameni de artă

Prin Decrete ale Prezidiului Marii Adunări Naționale au fost conferite titluri unor oameni de artă pentru merite excepționale în domeniul dezvoltării artei, precum și pentru merite deosebite în activitatea artistică.

A fost conferit titlul de „Artist al Poporului din Republica Populară Romînă" următorilor tovarăși: Camil Ressu, pictor, Iosif Iser, pictor, Jean Al. Steriadi, pictor, Constantin Baraschi, sculptor, George Georgescu, dirijor, Vladimir Maximilian, actor.

A fost conferit titlul de „Maestru Emerit al Artei din Republica Populară Romînă", următorilor tovarăși: Corneliu Baba, pictor, Gavril Miclossy, pictor, Ioan Irimescu, sculptor, Zeno Vancea, compozitor, Mihai Zira, regizor, Ion Chirescu, compozitor, Ion Dumitrescu, compozitor.

A fost conferit titlul de „Artist Emerit al Republicii Populare Romîne" următorilor tovarăși: Ligia Macovei, pictor, Șerban Tassian, solist, Octavian Angheluță, pictor, Ștefan Szöny, pictor, Jules Perahim, pictor, M.H. Maxy, pictor, Vasile Jianu, solist, Dagobert Bucholz, pianist, Dinu Bădescu, solist, Mihail Arnăutu, solist, Aurelia Cionca, pianistă, Constanța Erbiceanu, profesoară, Valentina Crețoiu, solistă, Gheorghe Halmoș, pianist, Constantin Ramadan, actor, Valeriu Valentineanu, actor, Aurel Ghițescu, actor, Margareta Szallay, solistă, Augustin Almăjan, solist, Dinu Stelian, dirijor, Victor Predescu, instrumentist dirijor, Nicu Stănescu, instrumentist dirijor.

(Agerpres).

Președintele colectivului sportiv

L-am găsit în birou, aplecat deasupra unor hîrtii. N-am vrut să-l întrerup deoarece atenția cu care urmărea rînd după rînd, filă după filă, mi-a dat a înțelege că era foarte ocupat și că problema care-l frămînta era extrem de interesantă. Așa că am stat un timp contemplînd încăperea plină cu diferite trofee, mărturie a succeselor repurtate de numeroasele echipe ale colectivului sportiv „Flamura Roșie" U.T.A. Dar iată că în liniștea deplină a biroului, un țîrîit strident de telefon sună prelung și Szabo Alois — președintele colectivului sportiv — se desparte nu cu oarecare ciudă de hîrtia ce-o avea în față.

— Nu mai avem bilete tovarășe, le-am dat pe toate la cercurile sportive... Știu, e un meci interesant, dar ce să fac dacă nu mai am nici un bilet?

Președintele puse telefonul în furcă și veni spre mine cu un zîmbet larg, binevoitor.

— Incă un amator de fotbal O privire senină și un mers hotărît, toate acestea m-au făcut să cred că președintele colectivului sportiv „Flamura Roșie" U.T.A. este prietenos din fire.

Aceasta a făcut ca discuțiile pe care le-am purtat să se desfășoare ca și cînd ne cunoșteam de cînd lumea.

Am aflat că Szabo Alois a fost pînă nu de mult, sportiv și încă unul pasionat. Juca fotbal în echipa fabricii al cărei patron era pe atunci Neuman. Dragostea pentru sport, pentru frumusețile acestuia l-au făcut să muncească ani de-a rîndul pe linie sportivă. Și iată că muncitorii uzinelor „30 Decembrie", sportivii, tinerii și vîrstnicii i-au încredințat lui Szabo Alois sarcina de răspundere de a conduce colectivul sportiv.

Și nu au greșit deloc sportivii alegîndu-l. El are tot ceea ce-i trebuie unui conducător sportiv mai ales într-o uzină cu atîția muncitori. Energie și calm, dragoste pentru orice acțiune, spirit de inițiativă și colectivitate. Szabo Alois sprijină orice acțiune frumoasă din orice secție a colectivului sportiv iar antrenorii, la rîndul lor, nu se dau înlături de a pune umărul atunci cînd împrejurările cer acest lucru. Și nu sînt rare cazurile cînd antrenorii Dvorjac Francisc, Cibi Braun, Fekete Carol, sau Dimitrovici Dumitru dau un real ajutor președintelui colectivului sportiv, pentru ca însăși colectivul să trăiască mai intens iar sportivii uzinei să se bucure că într-adevăr fac parte dintr-un colectiv sportiv fruntaș.

Mi-a povestit multe în ziua aceea Szabo Alois despre succesele colectivului, despre strădania tovarășilor din colectiv. Numărul mare de purtători ai insignei G.M.A. gradul I în primul trimestru al anului și cei 460 de tineri dintre care 173 fete care s-au întrecut în cadrul campionatului individual de cros „Să întîmpinăm 1 Mai" arată unele succese obținute de colectivul sportiv. „Avem 4 fete în lotul R.P.R. de canotaj — îmi spune plin de mîndrie tînărul președinte. Nu mai vorbesc de fotbaliști, care atît la seniori cît și la juniori sînt fruntași pe țară. Acest lucru îi bucură nespus pe muncitorii noștri"

Dar Szabo Alois are și necazuri. Necazuri provenite dintr-un motiv sau altul. Acestea îi dau mult de gîndit.

Il supără încă pe președintele colectivului sportiv faptul că mai sînt secții în care antrenamentele nu se fac pe baze științifice, în mod organizat.

Intră în fabrică și se întîlnește cu tineri. Unii îi spun că nu prea sînt mulțumiți de felul cum decurge activitatea în secția de atletism, alții la tenis de cîmp sau canotaj. Majoritatea ridică aceeași problemă: lipsa de cadre specializate pe ramuri de sport. Tinerii înotători se plîng că nu au bazin și astfel rămîn în urmă cu antrenamentele. Tocmai aceste lucruri îl frămîntă de cîtva timp pe Szabo Alois. Nu va reuși azi să le clarifice. În zilele viitoare însă, cei 13 membri ai consiliului colectivului sportiv „Flamura Roșie" U.T.A. în frunte cu președintele lui, vor reuși cu siguranță să înlăture piedicile care azi le mai stau încă în cale.

R. CĂLĂRĂȘANU

Despre unele lipsuri care frînează dezvoltarea sectorului piscicol

În aceste zile, pe întinsul nesfîrșit al Mării Negre, tînăra flotă de larg a sectorului nostru piscicol, desfășoară o luptă entuziastă pentru a da patriei o producție sporită de pește. Pescuitul marin de larg cu totul inexistent la noi sub regimul burghezo-moșieresc — a cunoscut un puternic avînt în anii puterii democrat-populare. Zeci de pescadoare și cutere motorizate, în frunte cu vasul-bază de pescuit „Octombrie Roșu" spintecă valurile mării pentru a face ca în anul acesta poporul muncitor să primească cu 32 la sută mai mult pește ca în anul 1953.

Datorită sprijinului masiv acordat de partid și guvern, industria piscicolă a țării noastre se găsește în plină dezvoltare. Investițiile făcute în ultimii 5 ani, depășesc de 10 ori pe cele din ultimii 50 de ani sub regimul burghezo-moșieresc. Au fost construite, în șantierele navale din țară, zeci de ambarcațiuni de diferite tipuri. Au fost de asemenea confecționate pe baza experienței sovietice, 75 de taliene — plasă capcană — (unelte pescărești cu mare capacitate de prindere), 6 năvoade pungă pentru pescuitul diferitelor specii de pește marin, mii de setci etc. Pentru a spori randamentul acestor unelte, multe dintre ele au fost confecționate din fir de nailon.

De asemenea un mare avînt a luat în țara noastră, industrializarea peștelui. Numai în anul 1953 fabricile au produs peste un milion kg. conserve și semi-conserve de pește iar la Tulcea se construiește o fabrică modernă de mare capacitate.

Regimul burghezo-moșieresc, prin sistemul de exploatare irațională, sălbatică a bogățiilor apelor noastre, a ținut în loc dezvoltarea sectorului piscicol. Mai ales în anii războiului, fondul piscicol de producție a primit o lovitură distrugătoare datorită exploatării prădalnice și neamenajării locurilor de producție. Această situație a dus la scăderea simțitoare a producției piscicole în primii ani de după război. În anii puterii populare a fost creată însă o direcție a reglementării pescuitului, protecției fondului piscicol și pisciculturii, în cadrul Ministerului Industriei Alimentare, care desfășoară o activitate hotărîtă pentru aplicarea legii pescuitului și împotriva braconajului.

An de an, pescarii Mării Negre, alături de cei din Delta Dunării, depun un tot mai mare efort pentru a smulge apelor bogățiile lor, pentru a îmbunătăți aprovizionarea celor ce muncesc. Deși în anul 1953 s-a pescuit cu 37 la sută mai mult pește de cît în anul 1949, iar în primele 5 luni ale anului în curs s-a distribuit populației cu 21 la sută mai mult pește în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut, rezultatele obținute de sectorul piscicol sînt însă departe de posibilitățile existente.

Nu este admisibil ca în sectorul nostru piscicol, dotat cu unelte și vase dintre cele mai moderne, să se continue a se pescui după ochi, neștiințific — la întîmplare. Lipsa unui servici de prognoză și de recunoaștere a bancurilor de pește, face ca pescarii noștri să rătăcească uneori îndelung în căutarea unei aglomerări de pești, din care cauză prețul de cost continuă să fie încă ridicat. O altă cauză care umflă regia și așa exagerată a întreprinderilor piscicole o formează pescuitul experimental cu noi unelte perfecționate, care nici pe departe nu îndreptățește așteptările. De remarcat este faptul că Institutul de Cercetări Piscicole a inițiat experimentarea pescuitului marin cu ajutorul luminei electrice. Dar echipa de studii a ieșit pe mare numai 12 zile într-un an, fapt care a făcut ca rezultatele obținute să nu fie concludente. În general se observă că mijloacele de producție moderne cu care a fost înzestrat sectorul piscicol, depășesc pregătirea cadrelor. Așa se explică faptul că pescarii noștri n-au fost suficient inițiați în cunoașterea și utilizarea noilor unelte și ambarcațiuni, din care cauză acestea au dat un slab randament.

Marea Neagră este un uriaș rezervor de pește. În urma introducerii uneltelor de pescuit cu mare capacitate de producție, — de sistem sovietic — a mecanizării în mare măsură a muncii și a eforturilor sporite ale lucrătorilor sectorului piscicol, cantitatea de pește scoasă din Marea Neagră în anul 1953, este de 4,8 mai mare decît cantitatea de pește pescuit în anul 1948. Totuși se găsesc uneori „tehnicieni" care afirmă că Marea Neagră are o soartă „vitregă", grea de cunoscut și de stăpînit.

Ce au făcut însă colaboratorii Institutului de Cercetări Piscicole pentru ca drumurile peștilor din Marea Neagră să fie cunoscute pescarilor, pentru ca Marea Neagră să nu mai fie atît de „vitregă", și necunoscută? Este neplăcut pentru unii colaboratori ai I.C.P. să motiveze slaba activitate a Institutului în această direcție, prin faptul că „pînă acum nu s-a reușit să se formeze un colectiv științific capabil să înfrunte „răul de mare". Ei consideră că stînd la București fără a se deplasa pe teren, pot studia cu folos Dunărea și Marea Neagră.

Lipsit de posibilitatea urmăririi continue a fenomenelor, clipă cu clipă, a Mării Negre și a Dunării — care odată cunoscute pot veni în sprijinul sporirii producției de pește — Institutul de Cercetări Piscicole este străin de problemele importante ce le ridică lupta pentru o mai bună aprovizionare cu pește a oamenilor muncii. În afară de găsirea unor noi soluții pentru conservarea unor specii de pește prin afumare, Institutul n-a contribuit aproape cu nimic în direcția sporirii producției de pește marin de larg. Studii ca cele în legătură cu cunoașterea platformei continentale, trebuiesc însoțite de cercetări legate de sarcinile imediate: identificarea drumurilor de migrațiune a peștilor.

Pescarii Mării Negre așteaptă cu nerăbdare ca tovarășii colaboratori ai Institutului de Cercetări Piscicole să vină în sprijinul creșterii producției de pește.

Și în munca trusturilor pescărești s-au manifestat o serie de deficiențe grave în privința organizării brigăzilor și a echipajelor care lucrează pe pescadoare și cutere. Mai sînt cazuri cînd brigăzi de pescari se întorc din largul mării la țărm — în plin sezon de pescuit — pentru a-și rezolva problemele personale. Astfel, se pierd însemnate cantități de pește. Disciplina în muncă, mai ales a tineretului nu este corespunzătoare. Responsabilii de brigăzi n-au fost ajutați pînă acum să cîștige încrederea și stima tovarășilor lor de a căror muncă răspund.

Direcția Generală a Industriei Peștelui din Ministerul Industriei Alimentare, nu a cerut cu seriozitate sprijinul conducerii ministerului, în vederea îmbunătățirii activității sectorului, pentru grabnica înlăturare a lipsurilor existente.

Sarcini de mare răspundere în lupta pentru sporirea producției de pește revin și comitetelor regionale U. T. M. Constanța și Galați. Numeroase echipaje de pe pescadoarele din flota de larg, sînt conduse și formate din tineri. Cu acești tineri trebuiește muncit zi de zi. Dar comitetul regional U.T.M. Constanța, consideră pe semne că încă n-a sosit timpul ca să se ocupe de tinerii care muncesc în sectorul piscicol. Din această cauză activiștii comitetului regional U.T.M. nu dau cu anii pe la unitățile pescărești și mai ales la flota de larg. Fostul prim secretar al comitetului regional U.T.M. Constanța a „vizitat" vasul „Octombrie Roșu" acum vreo 9 luni de zile și atunci cu ocazia unei festivități.

Comitetele regionale U.T.M. Galați și Constanța au datoria să trimită fără nici o întîrziere pe cei mai buni dintre activiștii lor pe vasele pescărești ce pleacă în larg, pentru a-i ajuta pe tineri, pentru a le face educație comunistă.

Comitetele regionale U. T. M. nu s-au sezisat nici pînă acum că numeroși tineri absolvenți ai Institutului de Piscicultura care ar fi putut să aducă o contribuție importantă la înlăturarea greutăților care mai frînează dezvoltarea sectorului nostru piscicol, în loc să se avînte în locurile de muncă unde sînt așteptați, intervin pentru a fi mutați în posturi administrative la oraș. Așa a procedat tînărul inginer Giuglea Cornel care în loc să plece la întreprinderea piscicolă Sf. Gheorghe ca șef al serviciului producție, a preferat să rămînă la Constanța ca referent; așa a procedat și tînărul inginer Stanciu Marcel și alții. Acești tovarăși trebuiesc ajutați să înțeleagă marile posibilități de dezvoltare pe care le au numai la întreprinderile piscicole direct productive, să înțeleagă că de la ei se așteaptă nu ca să semneze cît mai multe hîrtii, ci ca să lupte cu entuziasm pentru ca poporul muncitor să primească cît mai mult pește.

Noul sistem de salarizare aplicat oamenilor muncii din sectorul piscicol este o expresie a grijii pe care le-o poartă partidul și guvernul. Răspunzînd acestei griji pescarii noștri, cu ajutorul oamenilor de știință, sînt hotărîți să cîștige bătălia pentru o producție sporită de pește în anul acesta.

M. ZONIS

Sistemul securităţii colective ar include Germania în comunitatea popoarelor europene ca un membru cu drepturi egale

Cuvîntarea lui Otto Grotewohl

BERLIN 12 (Agerpres). — Ziarul „Neues Deutschland" publică cuvîntarea rostită în cadrul celei de a 20-a plenare a C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania de Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane şi membru în Biroul Politic al C.C. al P.S.U.G. In cuvîntarea sa Grotewohl a făcut o analiză amănunţită a situaţiei interne şi externe a R.D. Germane, trasînd sarcinile ce stau în faţa P.S.U.G. în perioada pregătirilor pentru apropiatele alegeri pentru Camera Populară a R. D. Germane.

Grotewohl a arătat că poporul francez a scăpat de o mare primejdie prin respingerea tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" .Noi, a spus el, salutăm din toată inima victoria poporului francez care este totodată şi o victorie a cauzei păcii.

Grotewohl a arătat că printre diferitele planuri de reînarmare a Germaniei occidentale elaborate în prezent de aţîţătorii la război, figurează şi planul american de includere a Germaniei occidentale în blocul agresiv al Atlanticului de nord. Acest plan american şi-a găsit ecou şi în cererea formulată la Bonn de a se acorda Germaniei occidentale aşa-zisa „suveranitate", de a înarma Germania occidentală şi de a o include în blocul militar occidental.

Toate aceste combinaţii noi americane, a declarat Grotewohl, nu vor duce la linişte şi securitate în Europa, dimpotrivă, ele vor provoca o intensificare continuă a încordării între ţările vest-europene.

Numai tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa propus de Uniunea Sovietică poate duce la linişte şi pace în Europa. Iată de ce această propunere prezintă şi pentru campania noastră electorală cea mai mare importanţă politică de actualitate; ea poate duce la stabilirea unei adevărate înţelegeri reciproce între toate ţările europene.

Grotewohl a amintit că, în urma iniţiativei P.S.U.G., Republica Democrată Germană a făcut pînă astăzi 52 de declaraţii şi propuneri concrete diferite, îndreptate spre rezolvarea paşnică şi cît mai grabnică a problemei germane; vorbitorul a subliniat că această politică va fi continuată, deoarece ea corespunde intereselor întregului popor german.

Iată de ce, a spus Grotewohl în continuare, politica P.S.U.G. şi-a cîştigat încrederea Uniunii Sovietice, Chinei, ţărilor de democraţie populară, precum şi a popoarelor europene vecine, printre care a poporului francez şi a celui italian. Efectuarea cu succes a alegerilor pentru Camera Populară a R. D. Germane va constitui un nou pas hotărîtor pentru recunoaşterea internaţională a Republicii Democrate Germane.

Grotewohl s-a ocupat apoi de succesele obţinute de R.D. Germană în domeniul construcţiei economice şi culturale, precum şi în cel al îmbunătăţirii condiţiilor de trai ale oamenilor muncii.

Relevînd faptul că regimul adenauerist şi politica sa nefastă întîmpină greutăţi din ce în ce mai mari, Grotewohl a semnalat fapte care dovedesc intensificarea împotrivirii opuse în Germania occidentală orientării războinice a lui Adenauer.

Congresul Partidului social-democrat din Germania, a spus Grotewohl în continuare, a învederat faptul că nemulţumirea faţă de politica de remilitarizare cuprinde cercuri largi ale Partidului social-democrat.

Totuşi, conducătorii acestui partid nu au o atitudine consecventă în problemele importante pentru naţiunea germană. Ollenhauer, de exemplu, care cere discutarea problemei reunificării Germaniei în legătură cu problema creării unui sistem de securitate colectivă, precum şi convocarea unei conferinţe cvadripartite, ignorează totodată numeroasele propuneri făcute de R.D. Germană în problema unificării Germaniei. Cerînd ca Adenauer să-şi dea demisia, Ollenhauer consideră în acelaşi timp posibil să vorbească despre o conduită comună în domeniul politicii externe a guvernului de la Bonn şi a „opoziţiei".

Sistemul securităţii colective, a declarat Grotewohl, ar include Germania în comunitatea popoarelor europene ca un membru cu drepturi egale, şi astfel Germania ar putea să-şi aducă contribuţia la opera de asigurare a păcii şi de colaborare în toate domeniile vieţii politice, economice şi culturale.

Amintind declaraţia guvernului sovietic din 25 martie 1954 privind stabilirea cu R.D. Germană a aceloraşi relaţii ca şi cu toate celelalte state suverane, Grotewohl a declarat: „In Republica Democrată Germană suveranitatea se află în mîinile poporului. Acest fapt prezintă o mare importanţă, arătînd compatrioţilor noştri din Germania occidentală calea de ieşire dintr-o situaţie de catastrofă naţională, spre care duce militarismul şi fascismul şi pe care astăzi vor s-o continue ocupanţii americani întocmai ca şi monopoliştii germani şi guvernul Adenauer. Importanţa internaţională a declaraţiei guvernului sovietic constă în faptul că noul stat german poate şi va urma, pe baza egalităţii în drepturi şi a suveranităţii, alături de toate celelalte state suverane, politica sa de pace şi de relaţii prieteneşti cu celelalte popoare.

Vorbind despre importanţa apropiatelor alegeri pentru Camera Populară a Republicii Democrate Germane, primul ministru a subliniat următoarele: Un mijloc esenţial pentru atragerea oamenilor muncii la conducerea statului îl reprezintă sistemul electoral. Legea electorală a Republicii Democrate Germane asigură expresia democratică a voinţei poporului. Partidele democratice şi organizaţiile de masă din R.D. Germană pornesc de la premiza că rezolvarea problemelor ce stau în faţa naţiunii germane, şi în primul rînd a unor probleme ca restabilirea unităţii germane, încheierea tratatului de pace şi retragerea trupelor de ocupaţie reclamă eforturile comune ale tuturor oamenilor iubitori de pace şi cu convingeri democratice, fără deosebire de concepţia lor asupra lumii şi de interesele lor economice.

Grotewohl a amintit că deputaţii Camerei Populare a Republicii Democrate Germane sînt reprezentanţii oamenilor muncii, oameni care în majoritatea cazurilor au ieşit ei înşişi din rîndul oamenilor muncii, că ei răspund în faţa alegătorilor, putîndu-li-se în orice moment retrage mandatul de deputat la cererea alegătorilor — lucru cu totul necunoscut aşa-zisei „democraţii" occidentale.

Numai acolo, a subliniat Grotewohl, unde la putere se află muncitorii şi ţăranii, unde a fost nimicită dominaţia militariştilor şi fasciştilor, unde a fost nimicită puterea economică a proprietarilor de bănci şi de concerne, există o adevărată garanţie că sistemul electoral corespunde întru totul voinţei şi intereselor majorităţii covîrşitoare a populaţiei. Alegerile de la 17 octombrie vor da un nou impuls dezvoltării democraţiei în Republica Democrată Germană şi ne vor apropia de realizarea măreţului ţel — crearea unei Germanii cu adevărat democratice, suverane, iubitoare de pace şi unite.

5000 de vizitatori din 54 de ţări la Tîrgul de la Leipzig

BERLIN 12 (Agerpres). — Ziarele germane relatează că numărul vizitatorilor străini şi vest-germani la Tîrgul din Leipzig creşte zi de zi. Pînă acum au sosit peste 5.000 de oaspeţi din 54 de ţări. Delegaţiile cele mai numeroase au venit din Anglia, Franţa, Belgia, Olanda, Danemarca şi Elveţia. Din Germania occidentală au sosit aproximativ 9.000 de persoane.

De un succes deosebit se bucură pavilioanele Republicii Democrate Germane, Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze, Poloniei, Cehoslovaciei şi altor ţări de democraţie populară. Acest fapt este ilustrat de numeroasele însemnări făcute de vizitatorii expoziţiei în registrele de impresii.

De dimineaţă pînă seara, tîrziu, în incinta Expoziţiei şi în întreg oraşul Leipzig domneşte o vie animaţie, se încheie tranzacţii comerciale, se stabilesc contracte economice. Ziarele relatează că deverul comercial al Republicii Democrate Germane la Tîrgul de la Leipzig s-a cifrat în primele trei zile la 100 milioane mărci.

După cum reiese din ştirile apărute în ziare reprezentanţii firmelor engleze au început tratative cu organizaţiile comerciale ale Uniunii Sovietice şi R.P. Chineze. Cercurile de afaceri din Franţa duc tratative cu reprezentanţii R.P. Romîne şi R.P. Bulgaria. Republica Populară Polonă a plasat primele sale comenzi în Germania occidentală.

Deverul comercial intergerman s-a ridicat în primele zile după deschiderea Tîrgului la aproximativ 12 milioane mărci.

De curînd au început tratative între organizaţiile de export-import ale Republicii Populare Chineze şi „Comitetul pentru problemele comerţului cu Răsăritul" din Germania occidentală cu privire la un schimb direct de mărfuri. Aceste tratative continuă la Tîrgul de la Leipzig.

—•—

Noi provocări ciankaişiste împotriva R. P. Chineze

PEKIN 13 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 11 septembrie, ora 8,56 opt avioane ciankaişiste de tip „F-47" au zburat deasupra insulei Amoi lansînd bombe. Artileria antiaeriană a Armatei Populare de Eliberare a Chinei a doborît un avion şi a avariat alte două avioane ale inamicului.

La 25 minute după acest raid, 12 avioane gomindaniste au bombardat portul Amoi şi alte cartiere ale oraşului. Un avion inamic a fost avariat de focul artileriei antiaeriene.

La ora 9,50 două avioane ciankaişiste au încercat din nou să săvîrşească un atac aerian asupra oraşului Amoi; ele au fost însă gonite de focul artileriei antiaeriene.

—•—

„Formosa trebuie să treacă la China"

LONDRA 13 (Agerpres). — Deputatul laburist Driberg scrie următoarele în ziarul „Reynold's News": Forţele armate ale lui Cian Kai-şi, instruite şi echipate de americani, săvîrşesc provocări revoltătoare în regiunea cuprinsă între Formosa şi China continentală... Formosa — subliniază Driberg — trebuie să treacă la China. Ea este un teritoriu pe care Roosevelt şi Churchill au promis, în cadrul conferinţei de la Cairo din 1943, să-l restituie Chinei după terminarea războiului. Singurul obstacol îl constituie prezenţa pe această insulă a lui Cian Kai-şi. Nu i s-ar putea oare sugera acestuia să-şi mute curtea de marionete în California? Hollywood-ul este tocmai ceea ce îi trebuie. Americanii nu au cu nimic mai mult justificarea să considere Formosa ca „linia lor de apărare" decît ruşii, să zicem, Canalul Panama".

—•—

Vizita lui Eden la Bonn

BONN 13 (Agerpres). — Agenţiile de presă anunţă că ministrul de externe britanic Anthony Eden a sosit duminică dimineaţa la Bonn pentru a examina din nou cu cancelarul Adenauer şi cu comisarii occidentali de la Bonn problema reînarmării Germaniei. Bonnul este cea de a doua capitală vest-europeană pe care Eden o vizitează în cadrul călătoriei întreprinse în ultimele zile în Europa occidentală în vederea găsirii unei formule de schimb în locul C.D.E.-ului respins de parlamentul francez.

După întrevederile care au avut loc la 12 septembrie între ministrul de externe al Marii Britanii, Eden, şi cancelarul Adenauer a fost dat publicităţii un comunicat în care se arată că între cei doi oameni de stat a fost realizată o „înţelegere deplină". In comunicat se arată de asemenea că guvernul englez şi cel vest-german „vor continua să depună toate eforturile" pentru realizarea integrării Germaniei într-un bloc al Europei occidentale. In acest scop, ei au examinat problema participării efective din punct de vedere militar a Germaniei la sistemul aşa-numitei „securităţi vest-europene". Comunicatul precizează că Adenauer a cerut convocarea unei conferinţe a ţărilor care urmau să participe la tratatul C.D.E., pentru examinarea problemei reînarmării Germaniei în cadrul N.A.T.O.

In cursul după amiezii de luni, Eden a părăsit Bonnul plecînd la Roma. El va avea întrevederi cu preşedintele Republicii Italiene, Einaudi, cu primul ministru Scelba şi cu ministrul afacerilor externe al Italiei, Piccioni.

Călătoria lui Eden este urmărită cu deosebită atenţie de presa franceză. „Le Parisien Libéré" subliniază că deşi Eden va fi oaspetele mai multor guverne din Europa occidentală „cei doi poli ai călătoriei lui rămîn fireşte Bonnul şi Parisul".

Carne de tun pentru Wall-Street



Revista americană „Newsweek" publică pe coperta unuia din numerele sale o fotografie dorind bineînţeles să ridice în slăvi reînvierea militarismului german. Coperta, pe care o reproducem alăturat, exprimă însă cu limpezime soarta pe care imperialiştii americani în colaborare cu marele capital german şi cu generalii hitlerişti o pregătesc tineretului german, soarta de carne de tun ieftină în plănuitul lor război de agresiune. Fotografia reprezintă patru soldaţi germani prezentînd armele, cu cunoscutele căşti de oţel dintre care atîtea milioane ruginesc pe cîmpiile Europei îngrăşate de cadavrele celor care le-au purtat cu atîta semeţie. Ai crede că sînt patru dintre „grenadirii" lui Hitler care au învăţat atît de bine să fugă pe cîmpiile Uniunii Sovietice.

Legenda fotografiei e — fără bineînţeles ca redacţia susamintită să fi dorit acest lucru — un avertisment către popoarele Europei care în cursul unei generaţii au avut de întîmpinat două agresiuni ale militariştilor germani: „Achtung!" — „Atenţiune!"

Acest avertisment se adresează în acelaşi timp şi tineretului din Germania occidentală.

Tînărul medic Karl Wagner din Frankfurt nu găseşte o slujbă şi — la doi ani de la terminarea facultăţii — străbate străzile oraşului său purtînd pe piept un afiş „Doctor în medicină — caut de lucru. Primesc ori ce servici"; docherul Michael Dorsinger din Hamburg stă flămînd pe chei şi nimeni n-are nevoie de braţele lui vînjoase de tînăr de 23 de ani, iar mecanicul Georg Schatz din Würzburg zăboveşte toată ziua în faţa porţii fabricii, pentru a fi primul în cazul cînd s-ar găsi un loc. Profitînd de situaţia lor nenorocită, presa lui Adenauer în consonanţă deplină cu Asociaţia foştilor soldaţi, cu foştii generali ai lui Hitler, cu criminali de război, le strecoară pe neobservate în cap „Şomaj? Desigur! Aceasta se întîmplă pentru că n-avem armată, unde milioane de tineri ar găsi găzduire şi ar face carieră!"

Şi — în acelaşi timp — ei pregătesc capcana pentru Karl Wagner, pentru Michael Dorsinger, pentru Georg Schatz şi milioane de tineri ca ei. Aceeaşi revistă „Newsweek" arată că toate planurile uriaşei capcane menită să transforme din nou tineretul german în carne de tun sînt gata puse la punct. Noul Wehrmacht e plănuit să cuprindă 12 divizii, cu 60 generali, 300 colonei şi 20.000 ofiţeri subalterni, cu aviaţie încadrată cu 80.000 oameni, cu marină cu 20.000 oameni.

Asupra Europei îşi ridică din nou faţa bestială gorila însîngerată a militarismului german pe care imperialiştii americani se străduiesc s-o reînvie în Germania occidentală. Popoarele Europei şi din întreaga lume se ridică însă cu hotărîre împotriva acestui plan criminal.

La redacţia revistei „Newsweek", în urma publicării numărului amintit au sosit scrisori din partea multor cititori, — scrisori care oglindesc adevărata stare de spirit a americanilor şi germanilor cinstiţi. Să-i dăm cuvîntul lui L. Stroble din New York: „Cînd am văzut coperta revistei Dvs. — spune L. Stroble — şi după ce am citit articolul despre noua armată germană, ne-am simţit cuprinşi de nelinişte. N-au trecut decît 10 ani de cînd armata germană era duşmanul nostru cel mai înverşunat. Iar acum noi avem de gînd să contribuim la crearea unei noi armate, care se poate întoarce iarăşi împotriva noastră şi poate aduce moarte tineretului nostru, aşa cum s-a întîmplat de două ori în ultimii 40 de ani. Atît timp cît nu este prea tîrziu, ar trebui să tragem învăţăminte din greşelile trecutului".

Iar tînărul german Karlheinz Schmitt scrie: „Sînt convins că remilitarizarea nu-i entuziasmează de loc pe cei care vor trebui să lupte. Ştiu că generaţia mea nu doreşte reînarmarea. Ea este silită s-o accepte".

Pretutindeni sutele de milioane de oameni cinstiţi condamnă planurile Washingtonului de reînviere a militarismului prusac în Germania occidentală, militînd pentru pace, pentru un sistem de securitate colectivă propus de Uniunea Sovietică, sistem care să cuprindă toate statele Europei, independent de orînduirea lor socială.

Z. V.

Primul ministru al Birmaniei va vizita R. P. Chineză

PEKIN 13 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La invitaţia Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze, primul ministru al Birmaniei, U Nu, va face o vizită oficială în cursul lunii decembrie în Republica Populară Chineză.

—•—

„Inrobirea ţării pe o perioadă de 40 de ani"

NEW YORK 13 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul din Teheran al agenţiei Associated Press, la 9 septembrie, fostul prim-ministru al Iranului, Mosaddîk, care se află în prezent în închisoare, a adresat o scrisoare şahului şi Tribunalului suprem în care califică acordul încheiat recent cu privire la petrolul iranian drept o „jignire" adusă naţiunii. Mosaddîk declară că acest acord înseamnă „înrobirea ţării pe o perioadă de 40 de ani".

—•—

Scurte ştiri

● Guvernul Republicii Populare Chineze şi guvernul Republicii Finlanda, pentru a întări relaţiile prieteneşti dintre cele două ţări, au hotărît să ridice Legaţia R. P. Chineze în Finlanda şi Legaţia Republicii Finlanda în China la rangul de Ambasade şi să facă schimb de ambasadori.

● Din Tokio se anunţă că recent Bumpei Hamachi, membru liberal al dietei, a demisionat din partidul lui Ioşida în semn de protest împotriva excluderii din partid a lui Shoji Tanaka, preşedintele comisiei de anchetă a Camerei Inferioare.

Tanaka a fost exclus din partid la 7 septembrie pentru că a sprijinit propunerea membrilor partidelor de opoziţie din comisia de anchetă de a cita pe Ioşida şi alte personalităţi pentru a face depoziţii în legătură cu scandalul de la şantierele navale din Japonia.

● 100.000 de muncitori japonezi care lucrează pentru forţele americane de ocupaţie din Japonia, au declarat la 12 septembrie o grevă generală de 48 de ore în semn de protest împotriva refuzului guvernului american de a acorda o anumită alocaţie celor 20.000 de muncitori japonezi care urmează să fie concediaţi în curînd.

● Într-un discurs pronunţat la Toronto, Lester Pearson, ministrul Afacerilor Externe al Canadei, a declarat că „Canada se opune ca Germaniei occidentale să i se restituie necondiţionat suveranitatea". „Un asemenea gest, a continuat Pearson, implică primejdia unei alianţe separate între Germania occidentală şi una sau mai multe puteri occidentale".

● Ziarul „Liberation" anunţă din Mexico City că mai mulţi elevi ai Academiei militare din Guatemala au fost executaţi prin împuşcare, după ce un consiliu de război al dictatorului Castillo Armas i-a declarat vinovaţi de a fi participat la răscoala care a avut loc luna trecută împotriva mercenarilor lui Armas

● După cum transmite agenţia Press Trust of India, ministrul Afacerilor Externe al Nepalului, D. R. Regmi, a caracterizat pactul S.E.A.T.O., semnat la Manilla drept „o nouă încercare de a atrage ţările din Asia de sud-est într-un război".

● Violentul uragan care s-a abătut asupra insulelor Japoniei continuă să facă ravagii. După cum anunţă din Tokio corespondentul agenţiei France Presse, taifunul care a bîntuit în cursul zilei de 13 septembrie deasupra insulei Kiuşu a făcut numeroase victime. Observatorii meteorologi declară că taifunul se va abate deasupra întregii părţi apusene a Japoniei şi va fi însoţit de ploi torenţiale.

● De curînd, în oraşul Bydgoszcz din R. P. Polonă a avut loc un recital al baritonului romîn Nicolae Herlea. Concertul s-a bucurat de mult succes.

O nouă înfrîngere în alegeri a partidului lui Adenauer

BONN 13 (Agerpres). — Primele informaţii sosite din Germania occidentală în legătură cu rezultatele alegerilor parlamentare din landul Schleswig Holstein care au avut loc la 12 septembrie, arată că partidul creştin-democrat al lui Adenauer a suferit o înfrîngere serioasă.

Partidul creştin-democrat a obţinut doar 384.770 voturi dintr-un total de 1.217.497, adică cu aproximativ 250.000 mai puţine decît la alegerile din 1953.

Partidul social-democrat a obţinut 396.067 voturi. Cu toată teroarea exercitată asupra alegătorilor în timpul campaniei electorale, numărul voturilor obţinute de partidul comunist a sporit faţă de anul trecut, astfel încît comuniştii au în prezent patru mandate în parlamentul landului faţă de trei cît avuseseră înainte.

Comentînd rezultatele alegerilor din Schleswig Holstein, agenţia France Presse subliniază că „aceste alegeri au constituit o înfrîngere netă a partidului creştin-democrat al lui Adenauer".

Agenţia conclude că recentele evenimente interne şi externe, trecerea în R.D. Germană a lui Otto John şi a deputatului creştin-democrat Wittmack, respingerea de către Franţa a C.D.E. şi marile greve de la Hamburg şi din Bavaria au zdruncinat serios partidul lui Adenauer.

Pierderea de voturi suferită de creştin-democraţi se datoreşte în mare parte şi declaraţiilor agresive şi provocatoare făcute de conducătorii acestui partid la adresa vecinilor Germaniei, ceea ce, după cum apreciază corespondenţii de presă a nemulţumit adînc opinia publică vestgermană.

Infrîngerea lui Adenauer în alegerile din Schleswig Holstein nu este un fapt surprinzător, ci o consecinţă logică a evoluţiei situaţiei politice şi sociale din Germania occidentală.

Incă la alegerile parlamentare din Renania de nord-Vestfalia, care au avut loc la 27 iunie a.c., partidul lui Adenauer a pierdut 30% din numărul alegătorilor săi.

Din iunie şi pînă în prezent a crescut simţitor împotrivirea populaţiei vest-germane faţă de această politică a cancelarului de la Bonn, care subordonează cu docilitate interesele poporului german planurilor agresive ale Washingtonului.

Anchete de tip fascist în S.U.A.

DENVER 13 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agenţiei United Press, Herbert Brownell, ministrul de Justiţie al S.U.A., şi J. Edgar Hoover, directorul F.B.I.-ului, au avut o întrevedere cu preşedintele Eisenhower, la reşedinţa de vară a preşedintelui din Denver.

La sfîrşitul întrevederii, Brownell a declarat în cadrul unei conferinţe de presă că, împreună cu Hoover, a prezentat preşedintelui S.U.A. planuri în vederea lichidării partidului comunist din această ţară. „Scopul administraţiei — a spus Brownell — este de a distruge cu desăvîrşire Partidul Comunist din Statele Unite şi activităţile sale".

Măsurile de teroare anunţate de Brownell nu se referă însă numai la partidul comunist. După cum arată United Press, în planurile administraţiei este inclusă o vastă anchetă asupra activităţii sindicatelor progresiste americane. Brownell a anunţat că ancheta a şi început într-un număr de sindicate.

Teroarea antimuncitorească a administraţiei republicane a provocat vii proteste din partea sindicatelor din S.U.A. Centralele sindicale C.I.O. şi A.F.L. au declarat că paragraful legii privitor la sindicate constituie un pericol pentru toţi oamenii muncii deoarece în mod practic desfiinţează sindicatele.

Delegaţii S. U. A. puşi în minoritate la plenara „Federaţiei mondiale a Asociaţiilor prietenilor Naţiunilor Unite"

GENEVA 13 (Agerpres). — La Geneva are loc cea de a 9-a plenară a „Federaţiei mondiale a Asociaţiilor prietenilor Naţiunilor Unite".

La plenară participă 29 de asociaţii naţionale (printre care din Bulgaria, Ungaria, India, Cehoslovacia, Polonia, Franţa, Anglia, S.U.A.), reprezentanţi a 11 asociaţii fără drept de vot deliberativ şi reprezentanţi a opt asociaţii care nu sînt încă membri ai Federaţiei. Reprezentanţi din nouă ţări, printre care şi din Romînia, asistă în calitate de observatori.

Pe lîngă aceasta, la lucrările plenarei iau parte reprezentanţi ai Organizaţiei Naţiunilor Unite, nouă organizaţii specializate ale O.N.U şi a 44 organizaţii neguvernamentale (printre care — I. Blume, reprezentanta Consiliului Mondial al Păcii).

În centrul atenţiei lucrărilor plenarei se află probleme ca rolul Federaţiei în destinderea încordării în relaţiile internaţionale, dezarmarea şi interzicerea armei atomice, problema reprezentării Republicii Populare Chineze la O.N.U., admiterea de noi membri în O.N.U., dreptul popoarelor la autodeterminare, dezvoltarea colaborării economice dintre Apus şi Răsărit ş.a.m.d.

Comisia politică a plenarei a respins cu majoritate de voturi propunerile prezentate de unele delegaţii în frunte cu S.U.A. de a se revizui Carta O.N.U., în special în ceea ce priveşte principiul unanimităţii în Consiliul de Securitate. Comisia s-a pronunţat de asemenea împotriva încălcării de către guvernul S.U.A. a statutului colaboratorilor organizaţiilor internaţionale şi a adoptat o rezoluţie în care exprimă îngrijorare în legătură cu „verificarea loialităţii" colaboratorilor O.N.U. şi ai organizaţiilor specializate ale O.N.U., verificare care mai continuă în S.U.A.

Atunci cînd s-a discutat această problemă din urmă, reprezentantul Asociaţiei belgiene a declarat că „verificarea loialităţii", efectuată de guvernul S.U.A., violează litera şi spiritul Cartei O.N.U. Reprezentantul Belgiei a citat o serie de legi şi decrete, promulgate în ultimul timp în Statele Unite şi care urmăresc îngrădirea şi încălcarea drepturilor colaboratorilor organizaţiilor internaţionale.

El a dezvăluit cazuri de presiune făţişă din partea guvernului S.U.A. asupra conducerii U.N.E.S.C.O. şi altor organizaţii specializate şi a citat cîteva scrisori ale reprezentantului permanent al S.U.A la U.N.E.S.C.O., Thomson, adresate directorului general al U.N.E.S.C.O., Evans în care i se prescriau acestuia norme de conduită.

Reprezentantul Asociaţiei elveţiene a declarat de asemenea că acţiunile guvernului Statelor Unite sînt în contradicţie cu statutul colaboratorilor organizaţiilor internaţionale şi a amintit că guvernul Elveţiei a refuzat agenţilor americani ai Biroului Federal de Investigaţii să procedeze la „verificarea loialităţii" funcţionarilor organizaţiilor internaţionale aflate pe teritoriul elveţian.

Cultură fizică şi sport

SCRISOARE DESCHISA ECHIPEI DE FOTBAL „FLACARA" PLOEŞTI

„Jocul vostru m-a deziluzionat"

Eu sînt unul dintre miile de spectatori care au asistat duminică la întîlnirea de fotbal pe care a-ţi susţinut-o cu Ruda Hvezda (Bratislava). Pînă duminică am fost unul dintre admiratorii echipei voastre. Am urmărit nu luni, ci ani de zile jocurile voastre. Atunci cînd a-ţi învins m-am bucurat, sau m-am întristat atunci cînd a-ţi pierdut. Am avut, din partea voastră după cum vedeţi şi bucurii şi supărări. Cel mai supărat însă am fost fireşte atunci cînd în 1952 a-ţi retrogradat din divizia A. Nu v-am părăsit însă nici atunci ci v-am urmărit cu acelaşi interes lupta pe care a-ţi dus-o în divizia B. Eram convins că vă voi vedea din nou în A. Aşteptările mele nu le-aţi înşelat şi în toamna anului 1953, cînd echipa voastră a revenit în A, mi-aţi adus o mare bucurie. Atunci v-am trimis o scrisoare prin care v-am felicitat şi v-am dorit multe succese. (Nu ştiu dacă voi a-ţi citit-o dar eu n-am primit nici un răspuns. Nu-i nimic, — mi-am zis eu — îmi răspund ei băieţii prin victoriile pe care le vor cuceri). Ce-i drept, după aceea v-aţi revenit serios în „formă" şi mie îmi creştea inima de bucurie nu alta. Alături de mine erau alte mii de admiratori care v-au încurajat deseori pe terenurile de sport unde v-aţi disputat întîietatea.

Am întîlnit în urmă cu cîtva timp un petrolist, un vechi prieten, care mi-a zis: „Ştii, echipa noastră (a petroliştilor) are un joc internaţional duminică". Cum se putea să lipsesc de la un asemenea meci? Zis şi făcut. Mi-am cumpărat în grabă un bilet şi duminică m-am instalat comod în tribuna I a stadionului „Republicii".

Am aşteptat începerea jocului cu sufletul la gură, nu alta. In clipa cînd a-ţi apărut pe teren, nu-mi mai găseam loc pe bancă. Şi iată că a început întîlnirea. Acum fiecare clipă era şi mai palpitantă. Dar — trebuie să v-o spun de la început — jocul vostru m-a deziluzionat. Din primul minut şi pînă cînd a-ţi plecat de pe teren învinşi cu 5—0, nu v-am recunoscut. Şi totuşi a-ţi fost voi. Chiar tu Roman, sau tu Petrescu, Garbeloti, Mihăescu, a-ţi jucat. Dar cum a-ţi jucat, asta-i de acum altă problemă. Nu ştiu zău cum nu v-a fost ruşine. Cum se poate să suferiţi o asemenea înfrîngere? Dar e posibil oare Cosmoc să faci greşeli elementare pe care le-ar evita — sînt sigur — şi-un junior începător? Adversarii voştri care au meritat pe deplin victoria v-au dat o lecţie bună. Ei au jucat cu mai multă viteză, au combinat destul de frumos şi cu mult succes. Fundaşul dreapta Venglar a demonstrat cît se poate de frumos cum se apără poarta atunci cînd (destul de rar totuşi) ea-i în pericol. Poarta voastră a fost mereu în pericol. Voi n-aţi ştiut, sau mai bine zis n-aţi vrut s-o apăraţi

Ce s-a întîmplat cu voi nu pot să înţeleg. Totuşi cred, şi asta nu-i numai părerea mea ci şi a celorlalţi spectatori, poate a-ţi văzut protestele lor, că voi sînteţi prea îngîmfaţi, boală căpătată în urma succeselor obţinute.

M-am întrebat atunci ce păzesc antrenorii Carol Maior şi Ilie Oană? De ce nu vă ajută să vă păstraţi un caracter de adevărat sportiv? Vinovată este desigur şi organizaţia de bază U.T.M. care după cum se vede nu s-a preocupat de educarea sănătoasă a sportivilor săi.

Inţelege-ţi — şi asta-i deosebit de însemnat — că voi a-ţi făcut de ruşine asociaţia sportivă, fotbaliştii noştri. Şi de data asta aştept răspunsul vostru. Dar nu pe hîrtie ci în fapte pe terenul de fotbal.

PETRE TANASE
şofer la Combinatul Poligrafic
Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti

A XI-a olimpiadă de şah

AMSTERDAM 13 (Agerpres). — La 12 septembrie a început în sala „Apollo" din Amsterdam turneul final al celei de a XI-a olimpiade de şah.

Tragerea la sorţi a dat următoarea ordine a echipelor: 1. R.P. Ungară; 2 R.P. Bulgaria, 3. Islanda; 4. U.R.S.S.; 5. Iugoslavia; 6. Germania occidentală; 7. R. Cehoslovacă; 8. Olanda; 9. Suedia; 10. Anglia; 11. Israel; 12. Argentina.

În primul tur s-au înregistrat următoarele rezultate: U.R.S.S.—Suedia 2—0 şi două partide întrerupte; (Smîslov-Lundin 1—0, Bronştein—Horberg 1—0; Keres—Nillson întreruptă; Botvinik—Stahlberg întreruptă). În cadrul întîlnirii dintre echipele R.P. Ungare şi Argentinei trei partide au fost întrerupte, iar Szabo şi Najdorf, care au jucat la masa întîia, au remizat.

Campionatele de atletism ale Uniunii Sovietice

La 12 septembrie a început pe stadionul „Hruşciov" din Kiev desfăşurarea campionatelor de atletism ale Uniunii Sovietice.

În prima zi s-au disputat întreceri la şase probe. Titlul de campioană unională la aruncarea discului a revenit, cu rezultatul de 49,84 m. maestrei emerite a sportului Nina Ponomareva. La proba de săritură în lungime, primul loc a revenit maestrei emerite a sportului Alexandra Ciudina cu performanţa de 5,99 m. In cursa pe distanţa de 10.000 m. plat campionul european Vladimir Kuţ a stabilit un nou record unional cu timpul de 29'21"4/10. La aruncarea suliţei titlul de campion al U.R.S.S. a fost cîştigat de reprezentantul asociaţiei „Spartak", Vladimir Kuzneţov cu rezultatul de 75,86 m. Intrecerile continuă.

REDACTIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.81.00. Secţia scrisori Tel. Nr. 7.88.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii